

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Sreda, 14. novembar 2001.

Svedok VGD-22

Svedok Dragiša Lindo

Svedok Vasilije Vojinović

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine VGD-22, dobar dan. Nastavićemo naš razgovor od juče popodne kada ste objasnili i rekli kako ste i kada videli Mitra Vasiljevića negde oko svoje kuće, u vreme kad ste dolazili kući. Da li ste ga nekada videli u komadni koju ste obezbeđivali na Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dobar dan. Jasno mi je odakle ćemo nastaviti, jedino monitor mi nije uključen, ovaj, zbog, možda lakšeg praćenja.

SUDIJA HANT: Hvala vam.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Znači, pitanje glasi: da li sam gospodina Vasiljevića nekad vidio u komandi koju obezbeđujem, gdje sam radio na obezbeđenju?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nisam im'o priliku da vidim gospodina Vasiljevića u komandi koju sam obezbeđivao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste čuli da je dolazio u komandu na Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, moje kolege koje su radile na obezbjeđenju komande jedne prilike su mi rekli da je dolazio u komandu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste saznali zbog čega i šta je tom prilikom bilo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam zbog čega je dolazio, ali mislim da je tada došlo do nekog nesporazuma u komandi. Mislim da je gospodin Vasiljević, da l' je bilo u pitanju da je odbijao neku naredbu, komandu. Mislim da je tada i naoružanje ostavio tu u komandi i demonstrativno otiš'o, tako sam bar čuo ja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako sam dobro razumeo, od drugih kolega, jer vi niste bili tom prilikom, kako sam razumeo, u komandi, gospodin Vasiljević je dolazio, bila je neka rasprava i da je ostavio, kako kažete, svoje oružje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, tako sam ja čuo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zna li šta se posle toga dogodilo sa gospodinom Vasiljevićem?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da sam radio na obezbjeđenju te komande, znao sam da su gospodina Vasiljevića odveli u pritvor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su gospodina Vasiljevića odmah tu iz komande odveli u pritvor ili sa nekog drugog mesta, da li vam je to, možda, poznato?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nije mi poznato da li je direktno odatle ili s nekog drugog mjesta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde se nalazio taj pritvor u koji je, kako kažete, odveden gospodin Vasiljević?

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ja se ne sećam da je dovedeno u sumnju svedočenje vašeg klijenta u vezi sa ovim. Ako želite da se bavite nekim određenim pitanjem, predlažem da svedoka dovedete do one tačke gde vi želite da on nešto doda na to što je već rečeno. Ja znam da ste vi jako pažljivi kako ne biste postavljali sugestivna pitanja, ali nije sporno to da je vaš klijent bio optužen za nešto i mislim da ste čak i obećali da ćete uvesti dokument na kome se kaže kakva je bila ta kazna. Tako da ako hoćete da ovog svedoka navedete na nešto, molim vas da onda to direktno uradite pošto će nam to uštedeti jako mnogo vremena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vaša Visosti, na žalost mi nemamo nikakav dokument o tome, o tome je govorio i gospodin Vasiljević, niti mi danas posedujemo dokument o tome da je bio u pritvoru. Zbog toga su i moja pitanja ovom svedoku na to upućena, ali poslušaću da se ograničim samo na ono šta može biti bitno. Dakle,

moje sledeće pitanje bi bilo: da li ste imali prilike da vidite gospodina Vasiljevića za vreme dok se nalazio u pritvoru?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, imao sam jedanput da ga vidim u pritvoru, gdje se nalazio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li da opišete kako je došlo do toga?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Naime, do tog našeg susreta je došlo na sledeći način, moj susjed i prijatelj doktor Vasiljević Radomir, je dobio informaciju da se gospodin Mitar nalazi u pritvoru i s obzirom da je znao da se ja nalazim na dužnosti na obezbjeđenju komande, pitao me je da li mogu ja poći s njim do mjesta gdje se nalazio pritvor da bi eventualno posjetili gospodina Mitra.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da li ste to učinili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je sa doktorom Radomirom Vasiljevićem i vama još neko išao u pritvor? Da li se toga sećate?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da je prošlo dugo vremena od toga, mislim da smo do pritvora otišli sanitetskim autom i pretpostavljam da je vjerovatno još neka od medicinskih sestara bila u tom autu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste od doktora Vasiljevića ili nekog drugog čuli, možda, razlog zbog čega treba da ga poseti lekar i eventualno medicinska sestra?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Gospodin Radomir Vasiljević je dobio informaciju da gospodin Mitar odbija hranu u pritvoru, odnosno da nije htio jesti i pošao je s tom namjerom da vidi da li je to tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li tom prilikom i lično videli gospodina Vasiljevića ili je to samo učinio doktor Vasiljević Radomir?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da i ja sam vidio gospodina Vasiljević Mitra tom prilikom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znaete li ili možete li odrediti, otprilike, koje je vreme bilo kada se to odigralo, imajući u vidu vreme koje ste proveli na Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ako mislite kalendarski koje je to vrijeme moglo biti, onda ja mislim je to mogao biti negdje kraj maja, eventualno početak juna mjeseca.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato koliko je dugo gospodin Vasiljević bio u tom pritvoru, koliko dana?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nije mi poznato kol'ko je gospodin Vasiljević tu zadržan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste ga posle toga viđali u Višegradu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da. Malo posle toga, da kažem par dana posle te naše posjete, viđao sam gospodina Vasiljevića u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate šta je tom prilikom radio? U kojim ste ga situacijama viđali?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Viđao sam ga jedne prilike, jedanput sam ga vidio u situaciji kada je, da kažem, bio kao nekakav redar u ulozi onog koji radi sa ljudima na čišćenju ulica i izloga u gradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate tom prilikom kako je bio obučen, u koju vrstu odeće?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ako se dobro sjećam, Gospodin Vasiljević je tada, da kažem, bio poluvojno obučen, s obzirom da je, opet kažem ako se dobro sjećam, imao samo pantalone sivomaslinaste boje, znači od bivše JNA, a gore je imao neku civilnu garderobu tamnije boje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Spomenuli ste da je vršio neku ulogu redara, na osnovu čega ste to zaključili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Zaključio sam to iz dva razloga. Jedan razlog je što sam ranije od mojih kolega čuo da se gospodin Vasiljević nalazi na toj, da kažem, dužnosti, a drugo što sam ja zaključio da je on u ulozi nekog redara je da je na, sad na sjećam se, levoj il' desnoj ruci imao neku traku koja je po meni pripadala, znači, obilježje Crvenog krsta ili tako nešto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koje je boje bila ta traka?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa sad, ja se baš ne sjećam koje je boje, al' uglavnom je bilo crvene, bijele boje, ovako. Da li je bila crvena sa bijelim ili bijela sa crvenim, ne znam koja je boja više preovladavala. Uglavnom asociralo na pripadnost Crvenom krstu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li želite da kažete da je, obzirom na boju koje se sećate na toj traci, da je to asociralo da se radi o nekoj asocijaciji na Crveni krst?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tom prilikom bio naoružan?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Tada sigurno nije imao naoružanje, jer nisam vidio ja to kod njega, jer je i sam učestvovao u čišćenju ulica i izloga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste malopre da ste ga i kasnije, posle tog dana, viđali. Da li je u nekoj drugoj prilici bio naoružan, odnosno imao neko naoružanje sa sobom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U ulozi tog redara sam ga vidio samo tada jedanput. A sledeći puta kada sam ga viđao, viđao sam ga ispred njegove porodične kuće i nije bio naoružan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Do kada ste vi lično bili na Bikavcu, u obezbeđenju komande?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne sjećam se tačno datuma, ali vrlo kratko sam bio na toj dužnosti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle toga, gde ste bili raspoređeni?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Posle toga sam bio raspoređen na dužnost rukovaoca municijom, što sam radio i prije izbijanja rata, u skladištu ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to znači da ste se vratili, u stvari, u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... i tamo radili na dalje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... nije bilo u tom periodu ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste posle tih prilika koje ste opisali, da li ste viđali Vasiljevića, viđali i nadalje u toku juna ili jula meseca ili ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Možda poslije toga još par puta, a kasnije sam dobio informaciju da se ne nalazi više u Višegradu pošto je imao nekakvu povredu, povredu noge, lom je bio u pitanju, kako sam ja saznao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli gde se lečio od te povrede?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U bolnici u Užicu je liječen.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ga viđali posle povratka sa lečenja?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Po povratku sa liječenja, svaki put kad bi ja dolazio kući, viđao sam gospodina Vasiljevića ispred njegove kuće. Obično bi sjedio, imao je gips na nozi. Ako je hodao, hodao je sa štakama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom da ste bili i stanovali dosta blizu njegove kuće, a i poznavali ga, da li nešto možete o njemu da kažete kao čoveku, iz onoga šta ste znali, pogotovu u to vreme?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ja ne znam samo hoću li uspeti dovoljno da objasnim kakvog ga ja poznajem. Naime, gospodin Vasiljević, što se tiče ljudskih i

moralnih osobina je bio čovjek u svakom smislu pozitivan. Kad kažem "pozitivan", mislim da je rijetko neko mogao da kaže za njeg' da je radio nešto loše, odnosno da je nekom nešto loše uradio. Ne znam da li vas interesuje da sad budem baš precizniji u mojem tom viđenju gospodina Vasiljevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ja vas molim ako imate još nešto da kažete.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, od samog početka, od kako sam upoznao gospodina Vasiljevića, s obzirom da sam ja živio u takvoj porodičnoj situaciji, uvijek mi je pružao pomoć. Kada sam ja pravio svoju porodičnu kuću, u jednom periodu izgradnje moje porodične kuće ja sam otišao na odsluženje redovnog vojnog roka. Gospodin Vasiljević je tada, ne samo što je sam lično pritekao u pomoć mojoj majci, pošto sam ja živio samo s majkom, nego je organizovao i ostale komšije i prijatelje da dođu i pomognu mojoj majci u izgradnji naše porodične kuće. To je jedan, za mene, ovako, gest kojeg ću se uvijek sećati, neću ga nikad zaboraviti. Ima još tu situacija za koje je, ovaj, na osnovu kojih ja gospodina Vasiljevića vidim kao plemenitog i pozitivnog čovjeka. Naime, radi se o tom, ja sada sam oženjen i imam dvoje djece, imam šestogodišnju ćerkicu koja je sada hendikepirana, poslije svoje druge godine. Dugo smo vremena, čitavu jednu godinu dana, jurili kojekuda po zdravstvenim ustanovama, tražili lijek za svoju ćerkicu i, između ostalog, jedne prilike smo trebali poći u Italiju (Italy) da se urade tamo neka ispitivanja, testiranja, mislim da je to bilo 1998, 1999. godine. Gospodin Vasiljević je svaki put kad bi se sreli pitao za svoju Tamaru, kako je, je li bolje, a tada kad je moja supruga trebala poći sa, sa mojom Tamarom u Italiju, gospodin Vasiljević je došao i, što je tada za nas bilo puno, dao mojoj supruzi novčanicu od 100 nemačkih maraka da joj se nađe u putu, eventualno ako nešto zatreba za devojčicu ili nju. To je za nas tada bilo veliko, jer i sami smo imali mala primanja i to je bio za mene veliki gest kojeg ću se uvijek sećati.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala na ovom malo iscrpnijem objašnjenju, ali bih vas pitao da li ste u ono vreme, znači, govorim o 1992. godini, čuli od drugih ljudi da je Mitar Vasiljević nešto loše bilo kome uradio ili da je bio u nekim paravojnim formacijama?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ni od koga nisam čuo da je gospodin Vasiljević s nekim, da kažem, bio u lošim odnosima i mislim, bilo koga iz Višegrada kad bi ste za to pitali, da bi dobili isti odgovor. A što se tiče paravojnih organizacija i da je gospodin Vasiljević tu bio uključen, ja, koliko poznajem situaciju i koliko poznajem gospodina Vasiljevića, ne mogu nikako u podsvjesti svojoj vidjeti njega tu među njima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste saznali da je uhapšen i sproveden u ovaj zatvor, kakva je vaša reakcija bila?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, znate kako, ovaj, s obzirom kakvog ja poznajem gospodina Vasiljevića, bilo mi je, bio sam iznenađen da se to njemu desilo, jer stvarno nisam mogao naći nijedan razlog da se on nađe tu kao nekakav krivac, to jest optužen za nešto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to bilo samo vaše mišljenje ili je još neko od Višegrađana delio takvo isto mišljenje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Svi su uglavnom bili iznenađeni da se to desilo njemu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je Mitar Vasiljević voleo da pije? Kada govorim o tome, naravno, govorim o alkoholnom piću. Da li vam je to poznato?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, gospodin Vasiljević je u nekom periodu, da kažem, malo više konzumirao alkohol, što nije uticalo na naše komšijske, susjedске odnose, ni moje ni ostalih komšija ni poznanika, niti na situaciju u njegovoj porodici. Hoću da kažem da porodica, ovaj, nije trpila zbog toga što je on konzumirao alkohol.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate, možda, sem ove povrede zbog koje je bio u bolnici, da li je još nekada bio povređivan posle toga?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, gospodin Vasiljević zaista, čini mi se nije imao sreće sa tim povredama. Neposredno po skidanju gipsa sa te prvi put slomljene noge, mislim da je bio u posjeti ocu u selu, ponovo je slomio istu nogu i opet je morao u, na liječenje u Užice, bolnicu Užice i opet je morao duže vremena nositi gips, tako da stvarno nije imao sreće sa tom nogom, po mom mišljenju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je i posle ovoga što ste objasnili, bio u kojoj prilici povređivan, da li je imao neku takvu, takav incident?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, poznato mi je da je gospodin Vasiljević imao još, sve tokom rata, operaciju kičme koja se radila, mislim, u Beogradu. Pa, posle toga je imao povredu, bio je negdje na, angažovan na, na položaju, na borbenoj liniji i, s obzirom da, kol'ko ga ja poznajem, da je bio baš nestručan u rukovanju naoružanjem, došlo je do samoranjavanja, tada je zadobio povredu stopala, ne sjećam se koje noge, lijeve ili desne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I na kraju, dozvolite da vam postavim par pitanja koja se tiču onog početka vremena kada ste bili krajem maja, odnosno u toku, pardon, aprila meseca u ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... pre dolaska Užičkog korpusa. Da li je iz kruga vaše kasarne u ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... pucano, bilo u kojoj prilici do dolaska Užičkog korpusa?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Iz skladišta ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... gdje sam bio angažovan neposredno pred izbivanje rata, sigurno nije ispucao nijedan metak. Čak to mogu da objasnim: prvi metak je slučajno ispucao jedan

pripadnik rezervista iz sastava Užičkog korpusa, je vjerovatno slučajno, ispucao taj jedan metak i došlo je do, do požara u jednom od objekata u skladištu. To govorim zato što se upravo sećam da je to bio taj jedini, da kažem, koban metak za nas u skladištu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali taj incident je bio, kako sam razumeo, posle dolaska Užičkog korpusa, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da budemo precizniji, vi kažete jedan metak, ali da li je bilo pucanja iz minobacača ili takvog sličnog oružja?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ni slučajno nije ni iz kakvog oružja pucano, ni prije dolaska Užičkog korpusa, ni poslije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo jedno pitanje u vezi sa odlaskom Užičkog korpusa koji je bio, rekli ste, u danima do 19. maja. Rekli ste da je 19. maja, da su i poslednji pripadnici napustili Višegrad. Da li su pripadnici Užičkog korpusa napuštajući Višegrad, odvezli sa sobom vozila, naoružanje i ostalo što su imali ili ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da sam radio na takvom mjestu, odgovorno tvrdim da, po odlasku Užičkog korpusa, svi objekti u skladištu ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... su, ne da su ostali prazni nego su sva vrata bila otvorena i otključana. Ključevi su bili u upravnoj zgradi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali mislio sam, da li ste primetili da li je ostalo neko oruđe, top, tenk i tako nešto?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, to nismo ni imali, tu u skladištu.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, gospodine VGD-22. Ja nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospođo Bauer (Bauer), izvolite.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, ja bih zamolila da pređemo na privatnu sednicu zato što bih želela da postavim nekoliko pitanja koja bi mogla da ukažu na identitet ovog svedoka.

SUDIJA HANT: U redu. Prelazimo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

SUDIJA HANT: Ponovo smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine VGD-22, vi ste nam upravo na kraju vašeg današnjeg svedočenja rekli da bi Mitar Vasiljević s vremena na vreme popio nešto, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Koliko vi znate, on je redovno radio kao konobar, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: On je nastavio da gradi svoju novu kuću?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Koliko vi znate, on se nije ponašao agresivno kada bi se napio?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, nikad se nije ponašao agresivno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: U odnosu na vas kao komšiju?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U odnosu na mene kao komšiju, ostale komšije i nisam upoznat, rekao sam i da je bio prema članovima porodice agresivan.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste ga ikada videli pijanog?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I po vašem mišljenju, on nikada nije izgubio kontrolu nad sobom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste vi znali da je Mitar Vasiljević osamdesetih godina bio osuđen zato što je imao neku prepirku sa jednim Srbinom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Juče ste nam rekli, a to se nalazi u transkriptu na strani 83, da ste vi od 1. aprila 1992. godine pozvani od strane Jugoslovenske narodne armije, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, nisam pozvan, već sam sklopio ugovor o stalnom radnom odnosu sa JNA.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Sa kim ste pregovarali o tom ugovoru?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ugovor je izašao u Službenom listu, konkurisao sam, zadovoljio uslove i bio primljen na to radno mjesto.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste dobili neku podršku s bilo koje strane za to radno mesto, na primer političku podršku?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne razumijem, ne razumijem s koje strane političku podršku? S obzirom, da kažem, profesionalna lica politički ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Na primer, od strane SDS-a?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, nisam imao, ovaj, s njima nikakav, nikakav kontakt. Ne samo s njima, nego ni sa jednom strankom.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ko je isplaćivao vaše plate?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Tadašnja JNA.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: A odakle su dolazile vaše platne liste?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Iz komande armije.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: A gde je bila komanda armije?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Komanda armije je bila, armijske oblasti u Sarajevu, a komanda armije je bila u Beogradu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, vi ste novac dobijali iz Beograda, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Vjerovatno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste direktno otišli u kasarnu u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... bez ikakve obuke, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, ali sam ranije obučen za te poslove kojim sam se kasnije bavio.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: A gde ste bili obučeni?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Na redovnom odsluženju mog vojnog roka u JNA.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gde ste odslužili vojni rok?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U Peći (Peje), gradu na Kosovu i Metohiji.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: JNA je jedna velika vojska, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Bila, da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Oni su vas zaposlili direktno iz Višegrada, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li su oni u to vreme zaposlili i neke druge ljude iz Višegrada?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, u Višegradu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ko su bili ti ljudi?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam da li ću se sjetiti sad imena, ali kada sam ja kokurisao traženo je pet kandidata i pet je te prilike, mislim pet, primljeno na kojekakva radna mjesta.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Tih pet osoba koje su primljene, koje su nacionalnosti one bile?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Svih pet osoba su bile srpske nacionalnosti.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Osim za tih pet radnih mesta, da li je JNA još nekoga zaposlila u Višegradu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Tada ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: To znači da su kasnije zaposlili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, već prije.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li mislite da su zaposlili i neke paravojnike?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ni slučajno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste svedočili da ste radili kao mehaničar za municiju u kasarni u ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... U kasarni u ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... je bila uskladištena municija za celu opštinu, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam da li sam ja kompetentan da pričam na tu temu, ali mislim da su tu bile savezne rezerve municije. I molio bi, s obzirom da i dalje radim na takvom radnom mjestu i u istom skladištu, da se ne dotičemo tog dijela, kol'ko, čega, gdje, čije. Mislim na sredstva uskladištena tu.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, ako je svedok stvarno zabrinut za svoju bezbednost, ja bih ipak morala da mu postavim nekoliko konkretnih pitanja o skladištenju oružja, pa bih vas zato zamolila da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, šta vi mislite o tome. Izgleda da je svedok stvarno zabrinut?

ADVOKAT DOMAZET: Ja se slažem da pređemo na privatnu sednicu, jer mislim da je svedok zabrinut da pitanja koja mogu da mu budu postavljena mogu da ga dovedu u situaciju, ono što se zvalo u JNA, a verovatno postoji i sada, "vojna tajna"

koju je obavezan da čuva. Pretpostavljam da je tu zabrinutost svedoka, ali se to može videti tek posle pitanja koje bude postavljeno. U svakom slučaju se slažem da to bude na privatnoj sednici.

SUDIJA HANT: Gospodo Bauer, sada ćemo da pređemo na privatnu sednicu, a onda ću da vam nešto kažem u vezi sa ovim šta je gospodin Domazet rekao.

(privatna sednica)

SUDIJA HANT: Sada smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste nam rekli juče, da ste se u to vreme plašili napada od muslimanskih ekstremista, a sad nam kažete da su u to vreme još uvek s vama, da su radile muslimanske kolege i muslimanski vojnici. Zar nije logično onda da prvo treba da se otarasite tih muslimanskih vojnika?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, po mom shvatanju to nije logično. Kad sam rekao "muslimanski ekstremisti", nije svo muslimansko stanovništvo bilo ekstremno, da kažem, kao te grupe ekstremista, a pogotovo profesionalna vojna lica muslimanske nacionalnosti koja su tada bila zaposlena u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)*
...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ali ako su se oni plašili napada od svojih, onda ni oni ne bi dolazili više na posao, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Kako su tada oni govorili, nisu to bili "njihovi", oni su podjednaku opasnost predstavljali i za pripadnike srpske i muslimanske nacionalnosti u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ako sam vas pravilno shvatila, u to doba nije bilo sukoba između srpskog i muslimanskog stanovništva u Višegradu, početkom aprila? Da li možete da nam kažete da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U Višegradu da, među civilnim, u civilnom stanovništvu, a u samom skladištu, među nama nije bilo nikakvih problema.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači civilno stanovništvo se borilo, borili su se jedni protiv drugih, a vojska je bila mirna, da li je to tačno?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Odakle su oni dobili oružje, civili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Vjerovatno je to naoružanje ilegalno nabavljano.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zar nije tačno, gospodine VGD-22, da su Srbi kroz politička i vojna tela, dobili oružje u proleće 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da sam ja, da nisam imao dodir, da kažem, nisam rukovao naoružanjem, nije mi to poznato.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste vi imali oružje pre 1. aprila 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Od 1. aprila 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Od 1. aprila 1992. godine počinje teći moj zvanični ugovor sa JNA. Prije toga sam se nalazio isto u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... i ja kao ... I svi ostali smo bili naoružani.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Moje pitanje je bilo: da li ste vi pre 1. aprila 1992. godine imali oružje, da ili ne, molim vas?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: To znači da je onda postojao magacin za oružje ako biste vi napustili ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: To lično naoružanje bi ostajalo u sastavu obezbeđenja skladišta.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine VGD-22, bio je rat, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Rat je tek od 6. aprila, vi mene pitate za period prije.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: U redu, posle 6. aprila ste vi još uvek radili u ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači, ako kažete da je rat izbio 6. aprila, posle toga nije bilo sigurno da se čovek kreće bez oružja, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači, tada vi više niste hodali bez oružja, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: I tada sam bio u skladištu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I spavali ste u magacinu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da. Ne u magacinu, već u prostorijama za to.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kada ste vi prvi put napustili ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: 19. maja, po odlasku JNA iz tadašnje Bosne i Hercegovine.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kad ste otišli iz kasarne ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... da li ste poneli oružje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, svima nama je ostalo lično naoružanje, po odlasku JNA.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zar nije tačno da je, u skladu sa vojnim pravilima, prekršaj ako se izgubi oružje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, vjerovatno, ali ne znam koje je to oružje izgubljeno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste vi lično ikada izgubili svoje oružje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Pretpostavljam ako ste išli na odsustvo, da bi ste svoje oružje poneli sa sobom kući, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nekada sam nosio, a u većini slučajeva, dok smo bili u skladištu, ostajalo je.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ja sada govorim posle magacina, kada ste bili određeni na dužnost vojnog policajca u Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I to je bilo krajem maja, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste nam da je Mitar Vasiljević mobilisan u isto vreme, zar ne? Krajem maja, 19. maja?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam kada je mobilisan, ali i on je bio mobilisan kao i svi ostali vojno sposobni.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znali ste da je radio u jednoj kuhinji u Prelovu i to je na strani 94 jučerašnjeg transkripta?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I on vam je rekako da je kuvar, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: A zadatak kuvara je da hranu prevozi iz Višegrada na linije fronta, vojnicima i trupama, zar ne? Da ih snabdeva hranom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I ne bi bilo bezbedno za njega kad on ne bi imao oružje, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne mora da znači da je kuvar lično morao svaki put ići na podjelu hrane vojnicima na terenu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Pretpostavimo da je on išao do Višegrada i nazad, vi biste sa sobom poneli oružje, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, ja bi'.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da se vratimo sada na vas. Kada ste vi određeni na svoj posao, kakve su bile smene u Bikavcu? Da li ste radili noću, danju, da li su smene bile mešovite?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, uglavnom su to bile danonoćne smjene, sad ne znam ni ja tačno kol'ko u jednom vremenskom intervalu smo bili angažovani.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Koliko bi trajala jedna normalna smena?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa ne znam, al' pretpostavljam ne više, kao stražarska dužnost, ne mislim da je trajala više od dva sata.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I koliko ste onda često išli kući, svaka dva dana, svakog dana, svake večeri?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne sjećam se tačno svakih kol'ko smo išli kući. Kada bi' bio slobodan, kad nisam angažovan, onda sam mogao dobiti kratak dopust da idem kući.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kad ste išli kući, sa sobom biste poneli svoje oružje, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne svaki put.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Većinom, uglavnom, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, vjerovatno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste svedočili da nikada, kad biste videli Mitra Vasiljevića, nikada ga niste videli ni sa kakvim oružjem, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li možete da se setite bilo kakvog razloga, zašto bi vam onda Mitar Vasiljević rekao da ima automatsku pušku tokom tog perioda u Prelovu? Vi to niste videli, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Gospodina Vasiljevića sam viđao uglavnom na dopustu ispred njegove kuće, a na dužnosti kuvara u Prelovu ga nikad nisam viđao.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I niste ga videli da je imao automatsku pušku? Molim da odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I nikada ga niste videli da nosi puškomitraljez, takozvani "šmajser" (Schmeisser)?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne. Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I kad je pušten iz bolnice, na leto, nikada ga niste videli da nosi pušku tipa "tomi" (Tommy), zar ne? U svojoj kući, radi zaštite?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Mislim da je tačan naziv za to oružje "tompson" (Thompson), zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, nisam ga vidio.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I vi ga onda niste često viđali da biste bili sigurni da li jeste ili nije Mitar Vasiljević, uopšte, imao pušku?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da je on u to vrijeme bio na bolesničkom odsustvu, kad sam ga god vidio ispred njegove kuće nije bio naoružan.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da sada pređemo na to čišćenje ulice od strane gospodina Mitra Vasiljevića. Da li ste ga videli jedanput ili više puta, u tom periodu kada je to radio?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Samo jedanput.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kao vojni policajac u hotelu "Bikavac", da li ste vi uopšte znali unapred da će Mitar Vasiljević da preuzme na sebe takav posao?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kad ste ga videli, da li ste stali i popričali sa njim ili je to bilo samo u prolazu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Samo u prolazu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I vi u stvari ne možete da govorite o tome kako se, u stvari, čistilo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Kad kažem "prolazu", vidio sam osobe koje su, neki su prali izloge, čistili od kojekakvih plakata, letaka, neki su čistili ulice metlama, uglavnom sam to mogao videti u prolazu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste da ste bili u prolazu, da li ste išli peške ili ste bili u automobilu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Tada je to bilo službeno vozilo.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I, u stvari, ste vi samo vrlo ovlaš videli gospodina Vasiljevića, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, evo, recimo tako, znači nisam zaustavio auto, nisam stao, već u prolazu, iz auta sam to primetio.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li se sećate, da li je bio dan ili je bila noć?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dan.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I ljudi, ti sa kojima je on čistio, da li su to bili Srbi?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ako se dobro sjećam, bilo je tu i Srba i Muslimana. Svi koji su bili zaposleni u određenoj trgovini su izašli da čiste svoje izloge. Ostali su čistili ulice i tako.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li je to bilo krajem maja, početkom juna 1992. godine, da li je to tačno?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Mislim da je to bio taj period.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I u to vreme su Muslimani bili u ratu sa Srbima, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Možete li da nam objasnite zašto bi Muslimani bili sasvim zadovoljni da čiste ulice sa Srbima, u to doba?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Vjerovatno, kao što se dešavalo i u mojoj jedinici, nisu svu bili, da kažem, ratnički raspoloženi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zar nije tačno da su u to vreme već bile zatvorene gotovo sve muslimanske prodavnice?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam za to.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Svedočili ste o tome da je Mitar Vasiljević nosio staru uniformu SMB boje. Da li ste ga videli u šeširu, crnom, vojnom šeširu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, takav vojni šešir i ne postoji.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li vi tvrdite da u čitavoj vojsci nije bilo takvog šešira?

SUDIJA HANT: Mislim da on govori o crnom šeširu.

TUŽILAC BAUER: Da, izvinjavam se, časni Sude. Crni šešir.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, crnog šešira nije bilo među pripadnicima vojske.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I kakav šešir, šešir koje boje se nosio, ako se uopšte nosio šešir u vojsci?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nikakav šešir se nije nosio kao zvanična uniforma vojske.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste kao deo zvanične, službene uniforme vojske. Da li je bilo neformalnih prilika kada se nosio šešir?

SUDIJA HANT: Gospođo Bauer, ne znam kuda idemo u tom smislu? Kako on može na to da odgovori? Možda je mnogo ljudi nosilo vojničku uniformu i crni šešir, ali kako bi on to znao, zvanično ili ne? Problem je što Tužilaštvo nije u stanju da identifikuje tačno o kakvom se šeširu radi. On je opisan i na drugačiji način, kao drugi šešir, ne kao vojnički šešir, tako da ne znam da li je, u stvari, deo samog izvođenja dokaza da je optuženi viđen da nosi bilo kakvu vrstu vojničkog šešira, to nije samo po sebi očigledno, tako da ne vidim kuda idete u ovom unakrsnom ispitivanju. Mogu li da predložim da nastavite sa nečim drugim, u čemu ćete moći da dođete do nečega?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Hvala, časni Sude. Na njegovoj uniformi ... A vi jeste vojno lice, zar ne? Vi ste bili vojnik?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, ja sam bio vojnik.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači, poznate su vam vojne oznake?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: A oznake za koje ste rekli da ste videli na Mitru Vasiljeviću, su bile oznake Crvenog krsta, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pretpostavljam da je to bila oznaka Crvenog ... Pripadnosti Crvenom krstu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li je on tu traku nosio bilo kojom drugom prilikom, osim tada kad ste ga videli da čisti ulice?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Samo tada sam vidio traku na njegovoj ruci.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Znači, osim tom jednom prilikom, vi ga nikad niste videli da nosi tu traku na ruci, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne sjećam se da l' sam ga još nekad vidio sa tom trakom.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li se sećate da ste gospodinu Tanaskoviću dali izjavu 1992. godine, izvinjavam se, 2000. godine, ne 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I vi ste tu izjavu dali dobrovoljno?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Potpisali ste izjavu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Potpisali ste je kao izjavu koja je, po vašem znanju i sećanju, tačna, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste rekli gospodinu Tanaskoviću, a ja citiram sa engleskog prevoda: "Zaboravio sam da kažem da je Mitar Vasiljević nosio traku na uniformi sa oznakom Crvenog krsta, takođe" i naglašavam "takođe", "je nosio tu oznaku kada je terao ljude da čiste ulice." Da li ste i to rekli gospodinu Tanaskoviću?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zar se ne biste složili sa mnom, gospodine VGD-22, da reč "takođe" označava da ste ga videli više od jedanput sa tom oznakom Crvenog krsta na uniformi?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, čujte, kako sam tada se prisjetio tog detalja, onda se sjećam i sada, prisjećam se da je i sada, da je on imao to obilježje, neku crvenu traku na ruci. Nije mi to bio neki detalj koji bi morao ja da, ovaj, zapamtim.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ali to je bila jedna specifična oznaka i zbog toga ste vi i rekli u svojoj izjavi da se radi o oznaci Crvenog krsta, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ja sam to rekao da se radilo o oznaci pripadnosti Crvenom krstu, iz razloga što su takve poslove koje je on obavljao radili pripadnici Crvenog krsta ili civilne zaštite.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li vam je on, možda, ikada rekao da on radi za Crveni krst?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da vas pitam sledeće: krajem maja, početkom juna, vi ste povremeno odlazili u grad Višegrad, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste tada viđali mnogo Muslimana?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne mnogo, ali sam ih viđao.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Zar nije činjenica da je većina njih napuštala grad u konvojima u to doba?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam, ja sam ih u tom periodu viđao još uvijek u gradu.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kao pripadnik vojne policije, da li ste vi ikada uhapsili muslimanske muškarce?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste saznali da odvede muslimanske muškarce?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Nikad niste čuli da su saslušavani?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA HANT: Gospodo Bauer, mogu li da vas potsetim na nešto što sam juče rekao gospodinu Osogu (Ossogo) u vezi sa ovom temom unakrsnog ispitivanja. Nije bilo nikakvog spora, koliko sam ja shvatio, u vezi sa tvrdnjom Tužilaštva da je došlo do takvog ponašanja u odnosu na Muslimane u ovom gradu ili u tom kraju. U tim uslovima, da li vam je potrebno, da li treba onda da se raspitujete o tome šta ovaj svedok o tome zna, ako to nije sporno?

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, nisam sigurna da li jeste ili nije sporno, jer koliko sam ja shvatila tvrdnje Odbrane, još uvek jeste sporno da je došlo do napada na civilno stanovništvo.

SUDIJA HANT: Da, to je to na papiru, ali gde je to u njihovim dokazima?

TUŽILAC BAUER: Mi smo izveli sve dokaze.

SUDIJA HANT: Obaveza Odbrane je da iznese ono šta ona tvrdi svedocima Tužilaštva. Nikoga od njih nisu unakrsno ispitivali da bi se sugerisalo da njihovo svedočenje u tom smislu nije tačno. Prema tome Pretresno veće u tim uslovima može da radi na osnovu toga, može da misli da to nije sporno. Ako Odbrana nije dovoljno mudra da pokuša da uvede ono šta oni misle, a o tome nije ni razgovarala za vreme unakrsnog ispitivanja svedoka Tužilaštva, vi ćete onda da imate priliku da odgovorite. Molim vas da ne pokušavamo da pretpostavljamo da Odbrana ne zna šta radi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: VGD-22, vi ste nam juče nešto rekli u vezi sa premeštanjem ili zatvaranjem ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... A gde je onda taj materijal prebačen, ako se stvarno radi o preseljenju kasarne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Sva municija iz ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... još u vrijeme dok je Užički korpus bio tu prisutan, je dislocirana u druge, druga skladišta van Višegrada.

SUDIJA HANT: Da li je sada prikladan trenutak za pauzu?

TUŽILAC BAUER: Da.

SUDIJA HANT: U redu, nastavićemo u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospođo Bauer.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine VGD-22, želela bih da se sada vratimo na oznaku Crvenog krsta. Želela bih da shvatim šta ste vi tačno rekli. Da li ste vi rekli da ste videli znak Crvenog krsta ili da ste pretpostavili da Mitar Vasiljević nosi znak Crvenog krsta?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Rekao sam da sam vidio kod gospodina Vasiljevića na ruci traku koja je bila crvene boje i s obzirom na poslove koje je obavljao, ja sam pretpostavio da je to oznaka Crvenog krsta.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Međutim vi ste nam rekli u izjavi, vi niste rekli da ste pretpostavljali, već da ste ga videli, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Još uvijek mislim da je to bila oznaka Crvenog krsta.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li biste rekli da ste gospodina Vasiljevića veoma dobro poznavali pre rata?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne mogu reći nešto posebno dobro, nismo bili nešto posebno intimni, al', eto, dobri susjedski odnosi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi biste rekli za njega da je bio dobro poznat u gradu, jer je radio kao konobar, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, uglavnom su ga, većina mještana poznavali.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I koliko vi znate, on nije nikada imao lošu reputaciju u gradu, bio na lošem glasu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, koliko ja poznajem.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, ni Muslimani, ni Srbi nisu imali nikakvog razloga da ne vole gospodina Vasiljevića, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ne biste mogli da nađete neki razlog zbog kog bi neko lagao u vezi sa gospodinom Vasiljevićem, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nije mi baš jasno pitanje.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li vi mislite da postoji bilo koji razlog zbog kog bi neki ljudi lagali u vezi sa Mitrom Vasiljevićem, ako je on bio osoba koja je bila, otprilike, omiljena?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne znam razlog zbog kog su neki ljudi, ovaj, za gospodina Vasiljevića govorili da je negativan. Ali, po meni nije bilo nikakvog razloga za takve karakteristike.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi smatrate gospodina Vasiljevića prijateljem?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, u suštini.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi biste voleli da pomognete prijatelju, zar ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: U svakom slučaju.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Je li to razlog zbog kog ste vi danas ovde došli?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ja sam tu samo da kažem o gospodinu Vasiljeviću ono kako ga ja poznajem.

TUŽILAC BAUER: Hvala, časni Sude, nemamo više pitanja.

SUDIJA HANT: Dodatno ispitivanje?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, upravo malopre na ponovno vraćanje na pitanje te trake i ukazivanje na izjavu koju ste dali gospodinu Tanaskoviću, da se spominje Crveni krst, pitanje je bilo da to objasnite i vi ste rekli da i danas mislite da je to bio znak Crvenog krsta. Da li to mislite sa razloga koji ste malopre naveli, a rekli ste da se radilo o crvenoj traci i da zato pretpostavljate da se radi o Crvenom krstu i zbog funkcije koju je obavljao ili zbog toga što ste nešto drugo videli na tome?

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ako vi želite da mi uzmemo u obzir njegove odgovore, onda morate da pokušate da mu ne postavljate sugestivna pitanja, jer ako to budete radili to će uništiti vrednost njegovih odgovora. Dakle, ja vam predlažem da pokušate da to izbegnete.

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti. Pa, radilo se o nekoliko različitih odgovora, tako da sam ja u nedoumici šta je konačan odgovor svedoka. Dakle, preformulisaću pitanje: Kada ste malopre rekli ...

SUDIJA HANT: Pročitaću vam konačni odgovor. Pitanje je bilo: "Kako ste nam rekli, vi ni u izjavi niste rekli da ste pretpostavljali, već da ste ga i videli sa time." A odgovor je bio: "Ja i dalje mislim da je to bio znak Crvenog krsta." To je bio odgovor. Vi možete u vezi sa tim da mu postavite svako pitanje koje želite, ali ne pitanje sugestivnog tipa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, upravo to. U vezi sa vašim odgovorom: "Mislim da je to bio znak Crvenog krsta", na osnovu čega mislite da je to bio znak Crvenog krsta?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nisam siguran da sam vidio baš, kako da kažem, Crveni krst, al' opet kažem, poslove koje je obavljao su bili, po mom shvataju, u domenu osoba koje pripadaju tom Crvenom krstu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Mislim da je to dovoljno što se ovoga tiče. Jedno od pitanja je bilo u vezi sa funkcijom Draga Gavrilovića. Mene samo ovo interesuje: da li je on radio u komandi koja je bila na Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dok sam ja bio tu, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je dolazio tamo, bar ono što vi znate?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nisam ga primećivao gore.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je postojala neka druga komanda u samom gradu Višegradu ili na samom Bikavcu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ja sam bio na dužnosti obezbjeđenja komande koja je bila na Bikavcu, a za ostalo ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još jedno, mislim da je dosta neke zabune izazvalo vaše primanje, vaš početak rada 1. aprila u JNA. Da li je do toga došlo tako što ste se vi javili na oglas koji je JNA objavila za ... Kojim je tražila popunu radnih mesta?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je taj oglas bio javan, dakle u sredstvima javnog informisanja?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su mogli da se jave svi građani Jugoslavije, koja je tada postojala?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, svi koji su ispunjavali uslove oglasa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bio oglas za pet radnih mesta i da su sva radna mesta posle toga bila popunjena?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, to je ugovorni odnos sa vojskom za koji primete nadoknadu. Da li je to tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ima to ikakve veze sa služenjem vojnog roka na koji su obavezni svi sposobni državljani?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da li ste u tom vremenu, dakle, od 1. aprila do 19. maja napuštali skladište ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ili ne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Nemam više pitanja.

TUŽILAC GRUM: Mi nemamo više pitanja, ali imamo molbu, pre nego što svedok ode, časni Sude.

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, u vezi sa ranijom izjavom ovog svedoka, s obzirom na njegovu formu, jedini način na koji ta izjava može da se koristi je da se da procena

kredibiliteta ovog svedoka. U toj izjavi stoji da je dao izjavu dobrovoljno i da je sve u njoj tačno, što je on i potpisao i stoji da je on voljan da se to potvrdi i pred Sudom.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, vi ne možete da dovodite u pitanje kredibilitet svedoka na takav način. Ako se radi o nečemu šta je neko, recimo, izmislio, na koji način vi to dokazujete?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja ne tražim ...

SUDIJA HANT: To nije potkrepljivanje ili nešto slično tome. On je dao svoje dokaze.

TUŽILAC GRUM: Ja ne želim da pojačam nikakav ...

SUDIJA HANT: Rekli ste da ovo iznosite, jer je važno za kredibilitet.

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude. Ovo je pred Sudom kako bi sada, da bi Sud ... Jedini način pravilnog korišćenja je da Sud ...

SUDIJA HANT: To uopšte nije pred Sudom. Žao mi je.

TUŽILAC GRUM: Ali to nije ništa što potkrepljuje, jedini način na koji Sud to može da koristi je, u ovom momentu, da se proceni kredibilitet ovog svedoka. Moja tvrdnja je da, s obzirom da je ovu izjavu potpisao ovaj svedok i da se tu potvrđuje da je sve u ovoj izjavi istina i uzevši u obzir važnost onoga šta se nalazi u izjavi, ja predlažem da se to iskoristi, ne samo da se proceni kredibilitet ovog svedoka, već i da bi se donela odluka po ovom pitanju u *Predmetu*.

SUDIJA HANT: Ali ja ne shvatam šta vi želite da kažete: da li se tu radi o nekom nezavisnom dokazu? Da li postoji, da li imate neke nezavisne izvore kojima potvrđujete ili negirate ono šta on kaže? On nam je rekao to šta je rekao. Izneo je mnoge stvari. Mi treba da procenimo koja je od njih tačna.

TUŽILAC GRUM: Koliko ja shvatam, mislim da Sud ne može da koristi ovu izjavu na ovakav način. Sud samo može da prihvati ovu izjavu kao dokazni predmet, a mislim da za to postoji osnov, s obzirom da je to njegova izjava data pod zakletvom.

SUDIJA HANT: Ja sam ovde već tri godine i nikada nisam video da je tako nešto učinjeno. Da li ste vi ikada videli da je to prihvaćeno nezavisno od njene usmene izjave?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja nemam takvu praksu iz samog Tribunala, ali imam jednu izjavu kao dokaz. Ja ću da pročitam jedan deo toga da uđe u dokaze, da bih rekao pravni princip na koji se oslanjam.

SUDIJA HANT: Mi smo dozvolili da se koriste izjave zato što su to dokazi iz druge ruke, ali samo zato što se radi o tome da je to iz druge ruke, mi mislimo da one imaju neku vrednost izjava. Pisana izjava kao što je ova je dokaz iz druge ruke, ali ne postaje ništa bolje od toga. Mi smo dozvolili dokaze iz druge ruke zato što nismo ograničeni kada je u pitanju "komon lo" (common law, precedentno pravo) sistem direktnog dokazivanja. Ali ne vidim kako će nam pomoći takva izjava koju je svedok dao pre izvesnog vremena, da odredimo koja je od različitih verzija, koje je dao, tačna.

TUŽILAC GRUM: Moj stav je da se ne radi o dokazima iz druge ruke, jer je svedok ovde i on može da usvoji to kao nešto šta je tačno.

SUDIJA HANT: Ali vi nemate mogućnosti da on to uradi. Vi to niste uradili za vreme unakrsnog ispitivanja kao što ste mogli.

TUŽILAC GRUM: Da, to je tačno, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ne vidim nikakvu proceduralnu osnovu na osnovu koje bismo mi mogli da uvrstimo ovaj dokazni materijal. Ne vidim da to već nije u dokaznom materijalu. Svedok se složio sa gospodom Bauer da je to njegova izjava. Da li je to istovetna izjava, to ne znam.

TUŽILAC GRUM: U redu, časni Sude, hvala vam.

SUDIJA HANT: Gospodine, hvala vam što ste došli da svedočite, sada ste slobodni i možete da idete.

SVEDOK VGD-22: Zahvaljujem se predsedavajućem, časnom Sudu što je saslušao moju izjavu, iza koje stojim.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Gospodine Domazet, dok stigne sledeći svedok, u međuvremenu mi smo dobili jedan dokument u vezi sa stručnim svedočenjem o rendgenu. Vi niste uz dokument priložili i izjavu koju je on dao.

SUDIJA HANT: Kao što se sećate, vi ste brzo istakli u odnosu na izjavu doktora de Grava (de Grave), kada ste tražili da je dobijete, po pravilima, 21 dan pre nego što je on svedočio, tako da to onda važi i za Odbranu i za vašeg veštaka.

ADVOKAT DOMAZET: Da, znam, vaša Visosti, ali ovaj veštak bi morao da pogleda ove dokaze koji se nalaze u Sudu, odnosno kod Tužilaštva pre nego što bi se o njima izjasnio. Dakle, ja sam podneo jedan zahtev Sekretarijatu (Registar) da odobri i omogući dobijanje vize da bi taj veštak doša. Možda će i biti potrebno da obavi razgovor i sa gospodinom Vasiljevićem, a i da pogleda ovu dokumentaciju, odnosno snimke koje se nalaze u Predmetu. Ja ne vidim drugi način da bi on to mogao da uradi, osim ako bi se ti snimci dali i odneli u Beograd, ali ...

SUDIJA HANT: Ima nečega u tome, ali, gospodine Domazet, ono šta mene interesuje je to da je ovo uvek usporo. Sporno je od samog početka Predmeta. Tužilaštvo je tražilo pristanak vašeg klijenta da se podvrgne rendgenskom snimku, mislim negde krajem prošle godine. Malo je zabrinjavajuće da ste vi pripremu vašeg Predmeta u vezi sa ovim ostavili do sada. Skrećem vam pažnju da niste podneli nikakvo mišljenje veštaka kada je gospodin de Grav svedočio, vi ste objasnili da je to zato što niste dobili izveštaj. Ali u nekom trenutku Tužilaštvo mora da zna šta će taj veštak da kaže, zato što, kao posledica tog što vi niste uradili kada je svedočio doktor de Grav, Tužilaštvo mora da odgovori na ono šta vi tvrdite. Možda će da pozovu veštaka da odgovori na ono šta je rekao vaš veštak. Nadam se da će Tužilaštvo biti u situaciji da vašeg lekara unakrsno ispituje na osnovu izveštaja koji oni dobiju od svog veštaka, opet na osnovu onog izveštaja koji vi treba da podnesete. I zbog toga su procedure za mišljenja i izveštaje veštaka posebno tretirana u Pravilima (Rules of Procedure and Evidence). Ja pretpostavljam, a i nadam se da će u tome da saraduje i Tužilaštvo, da pre nego što se pozove vaš doktor, oni moraju da imaju priliku da se konsultuju i savetuju sa svojim veštakom, da čuju šta on ima da kaže, tako da mogu dobro da obave unakrsno ispitivanje vašeg veštaka i da pozovu svog veštaka kao odgovor na vašeg veštaka. Prema tome, bolje bi bilo da vi osmislite kako ćete to da uradite, jer ako vaš lekar treba da dođe ovamo da pregleda rendgenske snimke i da vidi vašeg klijenta, možda će morati da ide kući pre nego što bude mogao da svedoči. I to nije kraj, to je u ovom Predmetu vrlo važno pitanje, tako da sam prilično zabrinut što se ovim pitanjem bavimo tako kasno.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ja sam pre dva dana dobio još jedan izveštaj od gospodina Gruma (Groome), radi se o još jednom veštačenju, tako da je i taj nalaz, koji mi se čini dosta različit u odnosu na onaj prethodni, trebalo da bude pregledan od strane i mog veštaka, ali ja ću nastojati da ovo, zaista, u ovoj situaciji, bude vrlo, vrlo brzo.

SUDIJA HANT: Mogu li da predložim sledeće, da se vi i gospodin Grum dogovorite o nekakvoj proceduri koju ćete da sledite. Možda da se sastanu ta dva doktora, da razgovaraju o tom pitanju, pošto mi nemamo neograničen rok za ovaj Predmet. Mi se svi bavimo predmetima koji će da počnu sledeće godine i to je sve bilo dogovoreno na osnovu pretpostavke o trajanju ovog procesa, sa određenim stepenom dodatnog

vremena, na osnovu kog smo i preuzeli ovaj Predmet. Nešto morate da se dogovorite sa gospodinom Grumom, o tome kako će da bude izvedeno ovo svedočenje i kako će da se odlučuje o ovom pitanju. Ali, ne možemo da sedimo i čekamo 21 dan nakon što vaš veštak pregleda klijenta, pogleda rendgenske snimke, pogleda i napiše izveštaj i pogleda ovaj drugi izveštaj koji mi nismo videli, te onda da se on ponovo zove i da se onda na njegovo svedočenje pozove drugi veštak koji bi na to odgovorio. Zato ja i sada pokrećem to pitanje, da vi i gospodin Grum razgovarate i da u skladu sa dosadašnjom vašom saradnjom, nađete način da se ovaj problem reši. Kao što sam rekao, to je vrlo važno pitanje u ovom Predmetu i to je nešto što mi ne možemo da uskratimo ni jednoj strani. Ne možemo da uskratimo ni jednoj strani da se time bavi na jedan pravilan način i pravično u odnosu na onu drugu stranu. Tako da tokom pauze, ja bih i vas i gospodina Gruma ohrabrio da dođete do nekakvog dogovora ili predloga koji bismo mi razmotrili, tako da obe strane mogu o ovom pitanju da svedoče onako kako treba, uz dužno obaveštavanje one druge strane. U redu. Da li je svedok spreman? U redu, možete da ga uvedete.

SUDIJA HANT: Gospodine, možete li da pročitate svečanu izjavu sa dokumenta koji vam poslužitelj sada daje.

SVEDOK LINDO: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite, gospodine. Gospodine Domazet, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Dobar dan, gospodine.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da se predstavite, da kažete vaše ime i prezime.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Dragiša.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da ponovite i da priđete malo bliže mikrofону da bi prevodioci bolje čuli.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Lindo Dragiša.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste rođeni, gospodine Lindo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: 8. avgusta 1954. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde živite, gospodine Lindo?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: U Trševinama.

prevodioci: Izvinjavam se. Da li svedok može da ponovi odgovor.

SUDIJA HANT: Gospodine, moraćete malo glasnije da pričate, jer vas prevodioci ne čuju, a ako vas oni ne čuju, ne mogu ni da prevedu, što znači da vas ni mi ne čujemo. Molim vas glasnije da govorite. Gospodine Lindo, gde vi živite?

SVEDOK LINDO: Trševine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Trševina je, pretpostavljam, neko selo. Je li blizu Višegrada?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Trševina je selo blizu Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li ste, gospodine Lindo i 1992. godine živeli u istom mestu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste radili u to vreme?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Mislim, kako? "Varda", je l' firma ili kako da vam ... Gde sam mobilisan, je li?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, pre mobilizacije.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Fabrika nameštaja "Varda".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sad bih vas pitao nešto što se tiče tog perioda, 1992. godine, sećate li se da je u to vreme Užički korpus bio u gradu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se perioda posle odlaska Užičkog korpusa?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za taj period, možete li mi reći, dakle, posle odlaska Užičkog korpusa, gde ste vi bili i šta ste radili?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Mobilisan sam u Teritorijalnoj odbrani. Oformili su jednu kuhinju, u Prelovu, tuj sam bio kao jedan radnik, pomoćnik, o čistoći i o higijeni, tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, u Prelovu ste radili u toj kuhinji i uglavnom na poslovima održavanja, dakle, higijene, ako sam dobro razumeo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate nekih od ljudi koji su, takođe, radili u toj kuhinji na sličnim ili istim poslovima kao vi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Imao sam prvog glavnog kuvara, Vasu Vojinovića, Mitrašina, pomoćnika njegovoga i onaj ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Ne mogu se ... kako su ga zvali ... Glavni nam bio, inspektor saniteta, tu, Vasiljević Mitar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Spomenuli ste Mitra Vasiljevića.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ga poznavali i pre toga ili ste ga upoznali tek tom prilikom?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Poznamo se od djetinjstva ... Susjednom selu Đurevići. Prolazio u školu pored moje kuće, zajedno smo išli u jednu školu. Tako se znamo. Posle je završio kao konobar i otišao u Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, taj Mitar ...

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Koji je, hoćeš da nastavim?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo malo. Dakle, gospodine Lindo, taj Mitar Vasiljević, kad kažete da je iz Đurevića, koga kažete da dobro znate, je bio sa vama i ovim ostalim licima, po odlasku Užičkog korpusa, u Prelovu i radio je tu. Da li je i on bio mobilisan kao i vi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, on je mobilisan dole u Prelovu, nosio je, dobio traku crvenu, oko ruke nosio je. Vodio je brigu oko čistoće, higijene, snabdijevanje hrane i tako slično.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je on bio zadužen i za snabdevanje, da li je odlazio i po namirnice i ostale stvari koje su bile potrebne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, imali smo kombi koje je mobilisan, Teritorijalne odbrane, koje je baš taj, smjeo samo namirnice da dovlači. Odlazio je, dotjeriv'o je, a tu šta je bilo namirnica, ja nisam, detaljno ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako sam vas dobro razumeo, pored poslova higijene, čistoće, on je odlazio i po namirnice tim kombijem koji ste imali, a koji je bio, kažete, mobilisan od Teritorijalne odbrane, dakle, uzet verovatno od nekoga za potrebne Teritorijalne odbrane?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: To je bio kombi iz "Šumarstva", koji je, upravljao sa njim Vojinović, onaj, Vojinović, ne mogu da se ... A, kako da se sad, imena ... Evo, Obren.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, tim kombijem, taj kombi je vozio Obren Vojinović, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tim kombijem, koji kažete da je pripadao, inače, "Šumarstvu", je li, kako sam vas razumeo, to je neko preduzeće i kojim je upravljao Obren Vojinović, odlazili su po nabavke?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde su odlazili, da li znate?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Od Prelova do Višegrada, od Prelova tamo razvlačili su hranu, kako je to, kud je sve išao ja nisam više o tom, te su imale linije. Zato je i namenjen.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, gospodine Lindo, da li je Mitar Vasiljević nosio neku uniformu i ako jeste, možete li objasniti kakvu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Mitar Vasiljević je zadužen, SMB uniforma, onu koju smo nosili u JNA, kao i nas bilo, većina u toj uniformi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to ona uniforma koju su rezervisti tadašnje JNA imali i većina njih zaduživala, imala kod svojih kuća?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem ovoga šta ste rekli u pogledu obaveza Mitra Vasiljevića, da li vam poznato da je učestvovao i u raznošenju hrane?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: S vremena na vreme je išao kad nema ovih i kakav je taj bio raspored, tako, ne mogu stvarno se sjetiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi lično, da li ste išli i nosili hranu na liniju?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znači, niste mogli da budete u situaciji da budete zajedno sa njim da biste nešto o tome govorili?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se, možda, sećate, gospodine Lindo, koliko je vremenski, dakle, dugo sa vama bio Mitar Vasiljević?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, on je bio jedno 10 do 15 dana u toj kuhinji. Posle kad smo, s vremena na vreme, trebala da se povuče, da ide kuhinja tamo, bliže, da odlazimo u selo Blace sa kuhinjom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u to vreme kada ste otišli sa kuhinjom prema Blacu, Mitar Vasiljević bio sa vama?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A znate li kako je došlo do toga da više ne bude u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jednostavno nešto, mi smo kao ... Otišli, mi smo tamo nastavili rad i dalje, šta je, sve u svemu ja nisam više, bili smo, da kažem da smo bili ... A posle da l' je, nije, da l' je bio mobilisan, šta je bilo, šta, nije se niko sjetio da se vodi nekog računa i da tako. Posle sam čuo, dok prolazi neko vrijeme, da je Mitar slomio nogu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako sam vas dobro shvatio, gospodine Lindo, više se Mitar Vasiljević nije pojavio jednog dana u Prelovu, a vi ne znate zbog čega, je li sam tako razumeo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, da. Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I kol'ko mi se čini, rekli ste da je moguće da je raspoređen na neko drugo mesto, ali da vi to ne znate?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li je bio zadužen nekim oružjem?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se ne sećam. Zadužen je bio, naravno, ali sad da vam kažem da li automatskom, poluautomatskom, stvarno se ne sećam, to je, ali rijetko ga tu nosao, jer nije s ... Tako da nam nije ni bilo tu, uopšte ni, među dr ... Vatrom, među, među tako kako kaže ... Nisam obrać'o pažnju šta bi bilo to, koje bi nosio oružje, da li automatsko ili, kažem, poluautomatsko, ne sećam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako sam vas dobro razumeo, znate pouzdano da je bio zadužen oružjem, ali se sada ne možete setiti kojom vrstom oružja, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je za to vreme, tih desetak do 15 dana, kako kažete, koliko se sećate da je on bio sa vama, sa njim bilo kakvih problema sa vaše strane ili prema nekom drugom od onih koji su sa vama bili, od strane Mitra Vasiljevića?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Znamo se, kažem, iz detinjstva, dobra familija, porodica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste kasnije čuli šta se sa njim dogodilo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja vam, kako sam rekao da sam čuo da je slomio nogu i posle sam, kroz neko'ko, mjesec, kol'ko sam, proš'o, to ne mogu da se sjetim, naš'o sam se u gradu, vidio sam ga da, da je sl ... Da nosi štace, da je slomio nogu.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam. Ja nemam više pitanja, vaša Visosti.

SUDIJA HANT: Unakrsno ispitivanje? Izvolite, gospodine Grum.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Dobar dan, gospodine Lindo. Ja sam sa vaše desne strane, zovem se Grum i zastupam Tužilaštvo. Postaviću vam nekoliko pitanja u vezi sa onim o čemu ste svedočili. Iz onoga šta ste nam rekli, izgleda da ste vi rođeni iste godine kad i gospodin Vasiljević, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo ispravno da se kaže da ste vi zajedno odrasli?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nismo to, daleko mi njihovo selo, nisam rekao, daleko skroz, maltene 15 kilometara od mene, ali morao je proći u školu peške, nije bilo autobusa. Prolazio pored moje kuće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi i gospodin Vasiljević išli u istu školu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste se vi ikada igrali sa gospodinom Vasiljevićem, budući da ste bili deca?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, čet'ri razreda da. On je, ja sam napustio školu, on je produžio dalje, završio ugostiteljsku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možda biste mogli da nam pomognete da nešto bolje shvatimo u vezi sa gospodinom Vasiljevićem kada je bio dečak. Da li vi znate da je on imao nekakve hobije, da li se bavio sportom, muzikom, umetnošću, da li je jahao, da li vi znate da je on imao neka posebna interesovanja?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se tiče grada Višegrada, da li vi znate imena imama Muslimana u Višegradu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: A ima ih puno, šta bi' ja, sad da kažem, pre devet godina, ne znam ni, do sad nisam ni razmišljao o ovome, ne mogu da se sjetim mojih drugova i tako raznih prijatelja, evo sad se ne mogu sjetim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja shvatam da je to bilo pre mnogo godina, gospodine Lindo, ali da li biste mogli da nam pomognete, da li vi možete da nam kažete koliko je različitih imama bilo 1992. godine?

prevodioci: Prevodioci nisu u potpunosti shvatili reč koju upotrebljavate.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponoviću pitanje. Gospodine Lindo, ja shvatam da je to bilo pre dugo vremena, ali vas molim da nam pomognete tako što ćete nam reći koliko je, otprilike, bilo imama koji su živeli u Višegradu 1992. godine, znači svetih ljudi kod Muslimana?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja zaista ne mogu sjetiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi poznavali i jednog od njih?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, koga od njih? To mi nije jasno, kako, koga?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje: da li biste vi rekli da je bilo više od dva imama u Višegradu, 1992. godine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja ne bi' to brojno stanje da, ja ne bi' vam mog'o tom ništa o tom, još nije ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ako želite da uložite prigovor, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET: Tu mogu da pomognem. Gospodin Grum, odnosno prevod je ... Upotrebljava se reč "imam". Ja bih više voleo da se kaže "hodža", mislim da će svedok bolje razumeti, a to je jedna ista reč, "hodža" i "imam", ali stanovništvo srpsko više upotrebljava ovaj termin. Moguće da svedok nije razumeo ovo šta je prvo bilo prevedeno "imam" i da je zato nesporazum. Ako ga pitate koliko je hodža bilo, možda će lakše moći da odgovori. Evo tu je, u tome je samo moja intervencija, jer slično je bilo i kod gospodina Vasiljevića kod tog pitanja kad se radilo, dakle "hodža".

SUDIJA HANT: Da li to podrazumeva da se radi o čoveku koji se bavi verom?

ADVOKAT DOMAZET: Upravo to, vaša Visosti, hodža je oznaka, druga oznaka imama, ali se često upotrebljava kod Srba.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, ja vam predlažem da prihvatite ovu preporuku gospodina Domazeta, koja je vrlo korisna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hoću, časni Sude. Zahvaljujem se gospodinu Domazetu na tome. Gospodine Lindo, ja vam se izvinjavam. Dakle, želeo sam da vam postavim pitanje o hodži. Ponoviću pitanje. Dakle, da li možete da nam kažete, otprilike, koliko je hodža bilo u Višegradu 1992. godine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja samo znam za jednoga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada sam koristio reč "imam", vi ste rekli da ih je bilo puno. Vi ste, u stvari, mislili na nešto drugo, je li tako, a ne na hodžu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne znam na kog sam mislio ... Ovo što, malo sam prije ono ponovio da, o Muslimanima kao više ljudstva, kao rek'o, to sam na to išao, a na ove imame, to nisam ni čuo od sad. U nas se kaže hodža.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad, taj hodža koga vi znate, je li on imao konja?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se, sada ne mogu da sjetim da li je imao, ja stvarno ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da vam postavim nekoliko pitanja o vašem radu u Prelovu. Koliko dugo ste vi radili u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja, oko, sve u svemu kad smo mobilisani, kol'ko je to prošlo, dok je Užički korpus, ovaj, napustio. Tada je to bilo, posle Užičkog korpusa, ne sećam se, ne sećam se, nisam pisao dnevnicu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je dugo, otprilike, gospodin Vasiljević radio u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kažem, 10 do 15 dana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste nam rekli, čini mi se da ste nam rekli da je bio pomoćnik za čistoću i higijenu. Možete li da nam tačno kažete šta je on radio iz dana u dan?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kažem vam on je naređivao nama, ovim nižem, kako da kažem, staležu, mi smo bili sporedni radnici, on je kao neki inspektor, to je za mene inspektor, dok je naređivao o čistoći i higijeni sve, brinuo, sve u svemu, uredne i da nam, dolazak hrane, da li je čista, zdrava, tako nešto, rekao sam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada se neko ne bi pojavio, kada ne bi došao na posao, da li je on bio odgovoran da napravi izmene u smenama kako bi nadoknadio, pokrio to što neko nije došao na posao datog dana?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Redovno se ... Dosad nisam zapazio ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje: na primer, da ste vi bili bolesni nekog dana, ko bi doneo odluku, ko bi imao odgovornost da nađe nekoga da vas zameni da kuva hranu, s obzirom da vi niste bili na poslu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kuhar, kuhar, Vaso Vojinović.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinjavam se. Na primer, da je Vaso Vojinović bio bolestan jednog dana, ko je bio odgovoran da nađe zamenu za njega, je li to bio Mitar Vasiljević?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, kao po struci, pošto je i konobar, rek'o po tome da je i obavljao, stoga da, moja je to, da li je zaista jedan dan bilo, jedan nije Vaso Vojinovića, ali moglo je da bude, ili da, ja se ne sećam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam pitanje na malo drugačiji način. Vi ste rekli da bi, s vremena na vreme, Mitar Vasiljević delio hranu, što je nešto različito od njegovih običnih dužnosti. Ja vas pitam: ko bi doneo odluku da određenog dana Mitar Vasiljević nije zadužen za higijenu, već za podelu hrane? Ko bi mogao takvu odluku da donese?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se ne sećam, pošto ja to nisam delio i stvarno nisam to nikad ni prišao blizu, da vidim kako se odlazilo, dolazilo, samo znao sam da moralo se ići tamo, napuniti, da on ide po hranu sa, rekao sam, s kombijem. A da li je, se oni dogovorili ko će, kako, ja to više se stvarno ne sećam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste rekli da je Mitar Vasiljević tamo radio između 10 i 15 dana i da je tamo delio hranu. Možete li da nam kažete, otprilike, koliko je on puta otišao da raspodeli hranu, da li je to više ili manje od dva puta?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Išla je hrana na dan jednom, posle se za večeru delila suva, da ne bi se išlo po mraku, tako to slično. Ja stvarno kažem, opet, ne mogu da se sjetim u koje doba, kad je ko, ja kad odem, dugačka je ta škola, đe smo to radili, ja sam imao prostorija da radim i zaista ne mogu da se sjetim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to bila uobičajena praksa da se za večernji obrok šalje suva hrana, kako bi se izbeglo da se hrana deli uveče, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Tako je valjda to bilo, šta, ja ne sećam se više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam jedno hipotetičko pitanje. Po vašem mišljenju da li je gospodin Vasiljević izrazio strahovanje u vezi sa podelom hrane, u vezi mesta gde je trebalo da se ide da bi se ta hrana raspodelila. Da li vi mislite da bi on, ako bi se usprotivio, ipak bio prinuđen da odnese tu hranu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, ja nisam vezan za to, kažem. Ja nisam ni, ni njega ni prinuđav'o, ni, ne sećam se toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje, gospodine Lindo: tokom tih 10 ili 15 dana dok je gospodin Vasiljević bio tamo, da li ste vi ikada videli da mu je iko naredio da ide da deli hranu, a protiv njegove volje? Jeste li ikada to videli?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mesto gde ste vi radili, gde se hrana pripremala, da li ste se vi lično osećali da ste tamo ugroženi, da bi vam se nešto moglo desiti zbog obližnjeg sukoba ili ste se osećali bezbedno u toj školi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nismo se osećali baš bezbedno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za vreme dok ste vi bili na toj dužnosti, da li je ikada došlo do nekog incidenta, da je, na primer, neko u školi, dok ste kuvali, ili u blizini, bio povređen?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se ne sećam da, nije to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se od vas, na vašem radnom mestu, tražilo da nosite nekakvu posebnu odeću?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kako je ko imao. Ja sam imao SMB, JNA uniformu. Kako se pristizala, ta, kako kaže, ova druga uniforma.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se od vas tražilo da nosite tu SMB uniformu, ili ste vi, jednostavno, izabrali, sami rešili da to nosite?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Sami je imali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: S obzirom na to šta ste rekli, da se večernji obrok sastojao od suve hrane, u koje vreme ste vi obično servirali ručak i tu večeru? U koje vreme se to obično radilo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja, ne sećam se to, to ide tamo, razvlačenje, ko zna kad se stigne, ali ja, kod mene tu što smo, ako bude i to kuvanje, naravno trošimo za kuvanje, a ne nama suva hrana koji smo u kuhinji. To sam rekao za dalje, suva hrana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koje vreme se očekivalo od kuhinje da završi sa kuvanjem ručka?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: A kako kad, ako su dobra drva, dobra posluga, ide brzo i ako, ne mogu se sjetiti. Nisam ja nikad to pratio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesam u pravu ako kažem da je hrana koju ste vi kuvali bila hrana za vojnike koji su se borili na liniji fronta, zar ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jer ja nisam, opet kažem, nisam ja kuvao to, ja sam bio sporedni radnik, da dvaput ne kažem, imaju kuvar, imaju ovi snabdevači, a ja sam čistoću 'vamo, dalje što mi je naređeno od gospodina Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje: ta hrana koja se tamo pripremala, cela ta ekipa je radila na pripremanju hrane za vojnike koji su se borili na liniji fronta, je li tako? Molim vas da glasnije govorite kako bi vas prevodioci čuli.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ispravno mislim da je komandant tih vojnika očekivao da njegovi vojnici dobiju hranu u neko određeno vreme.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, otprilike, u koje vreme je to trebalo da bude: je li to bilo u 12.00 ili u 16.00 ili u 18.00? Da li možete da nam kažete otprilike u koje vreme su vojnici morali da jedu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Zavisi, nikad tad to da bude tako, bude nekad i kvar kombija ili svašta se nešto radi, ja zaista nisam nikad to mog'o sad, do sada, da kažem da će to tačno na vreme, ne sećam se, nisam to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko ste vi dugo tamo radili, gospodine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, tako nešto, u tom vremenu, kol'ko je bilo, kažem ti, od kako se započela ta kuhinja, da l' će biti posle Užičkog korpusa, ne sećam se, kažem ti. Tuj smo bili u Prelovu, otišli smo za Blace, a kol'ko je to vremena, ja se ne sećam. Možda više od 15 dana, šta li je. Ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada biste završili rad u toku jednog dana, kako biste se vraćali kući?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja sam blizu tu, kuće, a on je odlazio kako je imao nekad kombi, ovaj, Teritorijalne odbrane, kako je tamo išao, nekad se, snalazio kako je čime mogao, ja nisam pratio mu put. Ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ko je taj "on" o kome sad pričate?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: To je gospodin Vasiljević, kažem. On je stanovao u Višegradu, tako da je odlazio gore, na, svojoj kući, pa se vraćao sa kombijem ako bi, rekao sam, Vojinović Obren kad pođe po namirnice tu, odlazio je, dolazio je sa njim, pa i uveče ako on mora da noći, taj kombi ili da bi, s vremena na vreme, kažem ti, šta je kako je iš'o ja se ne mogu sjetiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi nekada gospodin Vasiljević lično odvezao taj kombi ka Višegradu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: On nije vozač. Ne smije niko uzeti, zna se ko ga duži, ko, Vojinović Obren zadužen i nema, on šofer nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, kada ste vi rekli da je on imao kombi, gospodin Vasiljević imao kombi, da li ste vi hteli da kažete da je on bio odgovoran za taj kombi i da je on mogao da kaže vozaču da vozi taj kombi tamo gde on hoće, jeste to hteli da kažete?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, nego sam rekao za prevoz, za čaršiju što ste rekli, u Višegrad. Da je se služio sa tim, išao Obrenom Vojinovićem, a tamo dalje, kažem, bi išao kažem, da li je išao štop, da štopira nešto, je l' kažem, svoj auto nije imao. Niti je on vozač bio kombija niti šta drugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste nam rekli da vi živite blizu Prelova. Da li ste vi ikada prenoćili u školi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Ja sam u Trševini tu, veže selo do sela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi znate, da li je Mitar Vasiljević ikada proveo noć u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je jedna od osoba koja je radila u toj ekipi, bila osoba po imenu ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ali da ne znate kako mu je ime, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... rekao sam, da l' je ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... da li, zaista se ne sećam da ga upišem u ovaj, baš spis. Evo, da vam kažem ime ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... neko ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... kako je, ne sećam se imena i nisam mogao da kažem, zato ga pominjem. Ne sećam se sad. Nisam mog'o da kažem sad ime Obrena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje: da li se vi njegovog imena niste sećali samo zbog toga što su ga ljudi u toj ekipi svi zvali ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... kad su hteli sa njim da razgovaraju?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... nadimak imao. I nisam mog'o da vam kažem ime. ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ali ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ostao bez imena kako sam rekao, ali posle nadimkom ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... i ne znam sad, zato sam i rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kako je on izgledao? Možete li da ga opišete?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, k'o i ja, eto. Čovjek k'o i ja, mog rasta i imao brkove, eto, k'o i ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći koliko ste visoki?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da l' je 68, tako, eto, tu neg ... Nekad je, e odakle sad, se odmah izmjerim ne mogu. Zaista ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li on bio, otprilike, vaše građe i vaše težine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko vi imate kila, otprilike?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: 73.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je on bio star? Otprilike koliko je imao godina?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sećam se, on je dolje skroz drugo selo, tako smo tu, on je sa mnom tu bio, ali nismo se nikad, ulazili u te, kol'ko je godina, koje, on živi sad u inostranstvu, ne znam, od kad, kol'ko godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on živio u inostranstvu? Da li vi znate nešto o tome ili ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste u inostranstvu, pa se zatekao za te, vreme, te, kako kažem, mobilizacije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, on je bio van Višegrada pa se vratio kad je sukob počeo i kad su Srbi, meštani, bili mobilisani, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi moglo tačno da se kaže da bi i Mitar Vasiljević mogao da poznaje ovog ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... s obzirom da se radilo o jednoj, relativno, maloj ekipi. Da li bi, dakle, bilo ispravno da se pretpostavi da je i Mitar Vasiljević poznavao ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, sad vam kažem, da li je on u inostranstvu i ja sam ponajmanje sa njim i, evo, imena se sad ne mogu da sjetim, kažem. A sad da primoram nekoga da l' zna da l'ne zna, valjda, treb'o bi znati. To on, ja, zaista, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam sledeće: 10, 15 dana koje je tamo proveo Mitar Vasiljević, da li je u tom periodu i ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... radio u toj grupi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Da li su ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... i Mitar Vasiljević radili u isto vreme u toj grupi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Tu je ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... bio oko kuhinje. A šta je, da li, kako koji referat radio, ja, zaista, ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne pitam vas kakve su bile njihove odgovornosti, jednostavno vas pitam: u periodu kad je Mitar Vasiljević bio zadužen za higijenu i čistoću, da li je tada radio i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... u kuhinji?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li postoji ikakav razlog koji vi znate zašto Mitar Vasiljević, kad su ga upitali ko su bili ljudi sa kojima je radio, ne bi spomenuo ime i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... kao jednog od tih ljudi? Da li je vama poznat bilo kakav razlog zašto bi on to uradio?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, evo i ja se ne sećam imena, možda tako da, baš ovo što kažem, čak i ja da kažem da nije, evo sad znam da, zaista se, bilo je to davno, evo, ne sećam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možda. Sad želim da vas pitam u vezi sa oružjem. Vi ste nam rekli koje ste oružje vi dobili. Da li možete da kažete, da li je tačno da su svi koji su radili u toj grupi zadužili oružje?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, mi smo bili mobilisani, pa bez razlike, šta sad, vrstom, oružje smo imali svi. A kakvo i to, ja se ne sećam, ja znam da je u mene poluautomatska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi morali da nosite oružje? Drugim rečima, ako ste smatrali da nekog određenog dana nije bilo potrebno oružje, da li ste mogli biti kažnjeni zbog toga što sa sobom niste imali oružje?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: To, čisti ... Naš ... Je bila igra, sreća. A nismo ga uzimali, nekad, uvijek je bila straža tamo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako biste se vi pojavili na poslu jedan dan, na primer, a ostavili ste oružje kod kuće, da li bi vas ti stražari kaznili i prijavili vojnoj policiji?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Drugim rečima, ako biste iz nekih razloga odlučili da nekog dana ne nosite oružje, mogli ste ga, recimo, zaključati u svojoj kući ili na nekom drugom sigurnom mestu, a da se ne brinete da ćete da budete kažnjeni zato što niste imali oružje?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tačno je da ne biste bili kažnjeni u slučaju da nemate oružje kod sebe, da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas ponovo sad da nam pomognete. Ako je neko uhvaćen u zloupotrebi oružja, da su, recimo, bili nepažljivi, da su pucali iz oružja u pijanom stanju, da li bi nadređeni, starešine iz Teritorijalne odbrane, od te osobe oduzele oružje?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, meni se to nije desilo i ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznata bilo kakva prilika kada je neki starešina zaplenio ili naredio da se zapleni oružje nekom pripadniku TO-a?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada se kuhinja preselila iz te škole u Prelovu u selo Blace, kad se to desilo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja vam kažem, ne sećam se stvarno. Da vam kažem, to je devet godina, da sam znao da to će evidentiram, da mi je to trebalo, ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam kažete koji je to mesec bio?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: A eto kad, kad me to pitate, ne znam ni kad se zaratilo, ni kad je se završio rat, stvarno, eto, ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možda mogu da vam pomognem. Da li vam je poznat pravoslavni praznik sveto Trojstvo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sećam se to šta vam je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sveta Trojica. Pitanje je da li vam je poznat taj praznik?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Poznat, ali ne znam ni kad se nalazi, u kom mjesecu, kažem, ne znam, ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li se kuhinja preselila u Blace pre tog praznika svete Trojice ili posle njega, da li možda možete to da nam kažete?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kažem vam, zaista ne sećam se, ne znam ni koji je to mesec, ni da l' je prije, ni posle toga, to nije ni, kad bi' ja znao da kažem, ne sećam se i gotovo, nemojte me ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja se izvinjavam. Imam samo još par pitanja za vas u vezi sa vremenskim periodom. Ne možete, drugim rečima, da nam kažete precizno kada je Mitar Vasiljević otišao iz Prelova, zar ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja, samo se nadao da ... Vrlo kratko bio, 10 do 15 dana, otišao, a u kom periodu, ja stvarno se, nemojte me da me više, tako da, kad bi' ja rek'o, ja bi' da znam datume, ja bi' odma' rek'o, evo, iz istih stopa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vidim iz vaše izjave da ste rekli da ste nekoliko dana pošto je on otišao, da ste vi čuli da je on slomio nogu. Da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Za mene je nekoliko dana, ali da li je to i mjesec, ja kažem to, meni je to, nisam gledao da li je to mjesec ili dva, ja sam kao rekao tako, nekoliko dana, nekoliko vremena. Čuo sam da je slomio nogu, Mitar Vasiljević, tako, da sam se ja i dalje dolje nalazio u poslu i tamo i seljačkog posla, da nisam mnogo obraćao pažnju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, to je moglo da bude i mesec dana i par meseci nakon što je on otišao, da ste čuli da je slomio nogu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, ja kažem kako je to bilo, ja sam rekao, može da kažem, ali ne sećam se ničega, ja ne mogu sad da u lice da vam kažem da sam rek'o i pola godine, znači, ne bi se moje to prihvatilo, nego ne znam, ne sećam se. Nisam tačno u datum rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I tad, kad ste čuli da je gospodin Vasiljević slomio nogu, da li bi se moglo reći da ste vi saznali da se to desilo, da je on slomio nogu, ubrzo nakon što je on imao tu nesreću. Znači, vi ste to čuli kratko pošto se to desilo, a ne posle dužeg vremena?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja sam rekao, posle dužeg vremena da sam ga, kad je došao iz bolnice bio našao u Višegradu da nosi štace i u gipsu mu noga, al' kol'ko je to prošlo, ja zaista ne znam datum njegov, ni ništa ne sećam se i zato sam rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste tada prvi put saznali da je on slomio nogu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja sam malopre rekao da sam saznao da, kroz par dana, kol'ko kažem, da l' je to bilo, ne mogu ja reći, 10 il' 15, rekao sam ... Ne znam kol'ko je vremena prošlo, al' sam nakon mjesec i nešta, vraćam istu temu onu. Čuo sam, da sam, nekol'ko proveo u bolnici, da je došao u Višegrad. Naišao sam u Višegrad i vidio sam ga, kažem ti, nosi gips, sa štakama da ide.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste čuli kako je slomio nogu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Čuo sam tako, tako sam čuo, da je pao s konja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li znate čiji je to bio konj?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kako je uopšte došlo do toga da Mitar Vasiljević jaše tog konja?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja stvarno o tome ne sećam, stvarno kako je gore otprem ... Šta je bio, mobilisan, ja sam tako preko, malo čuo. Šta je sve to bilo, ja, ne sećam se stvarno, ja da dalje, nisam informisan, nisam to ni, znam i ja sam lomio nogu, kako je to lomiti nogu, jer sam i ja lomio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu kad kažem kad ste ga prvi put videli nakon što je izašao iz bolnice, kad ste ga videli sa gipsom, da je verovatno jedno od prvih pitanja koje ste postavili bilo: "Mitre, kako si slomio nogu?" Da li sam u pravu kad tako kažem?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, kad ste videli Mitra Vasiljevića tog dana sa štakama i sa gipsom, nikad ga niste pitali kako je slomio nogu, da li je to vaše svedočenje?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vaše svedočenje je da vi njega niste pitali kako je on slomio nogu, da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinjavam se ...

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, hvala vam. Vi ste u vašoj izjavi takođe rekli da poznajete dobro gospodina Vasiljevića i rekli ste da on nije bio pripadnik nikakve paravojne jedinice, da li je to tačno?

prevodioci: Svedok kaže: "Ne. Ne."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vi mislite, to jest verujete da on nije bio član nikakve paravojne jedinice?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li poznajete osobu po imenu Dragan Tomić?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim sad da vas nešto pitam u vezi sa Pionirskom ulicom. Vi verovatno do sada znate da se na ovom suđenju radi o spaljivanju kuće u Pionirskoj ulici, gde je dosta ljudi izgubilo živote. Kad ste prvi put saznali šta se desilo u Pionirskoj ulici?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja, zaista se ne sećam, ni đe gori kuća, ni koja ulica, ja vam kažem da to se stvarno ne sećam. To je gorelo na sve strane, pa da, zaista kažem da ne ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kad kažete "bilo je paljevina na sve strane," da li vi mislite na sam grad Višegrad ili na sela oko Višegrada ili, možda i na jedno i na drugo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, mislite i na sela oko Višegrada i na sam grad Višegrad, zar ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, zato se ne sećam kad to bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja ne tražim da nam kažete gde se to desilo ili bilo kakve druge detalje, samo želim da se setite kad ste prvi put čuli da se to desilo? Kad ste prvi put saznali za taj događaj?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se ne sećam, stvarno vam kažem, što kaže on meni, pa, ne sećam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da vas pitam sledeće: da li ste za to saznali 1992. godine ili ste za to saznali u neko doba nakon što je gospodin Vasiljević uhapšen i optužen?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sećam se ni toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste za to saznali pre nego što je gospodin Vasiljević bio uhapšen?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja vam rek ... Ja vam reko malo ispred ovoga da se ne sećam ni kad je ta Pionirska, ni da navodim bilo koju kuću, ja, nisam to dolje, im'o sam obaveza, nisam izlazio u grad. Nisam nikako dolazio, samo vam kažem kad sam došao poslom u Višegrad nakon dužeg, ja vam kažem, vremena, ja sam vidio Vasiljevića da je slomio nogu, a kad, kog datuma i kad je to bilo, ja ne sećam se. Eto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Lindo, ja vas ne pitam kad je došlo do tog požara. Ja vas, jednostavno, pitam: kada je prvi put vama neko rekao da je došlo do tog požara u Pionirskoj ulici, da li je to bilo pre nego što je gospodin Vasiljević uhapšen?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sećam se. Ja vam maloprije reko, ne sećam se ni jednog ni drugoga, ni kad je sve to bilo, ja sam rekao da ne sećam se, da li je, da

li je to bilo, kažem ti, u maju, u decembru, kad se ne sećam datuma ni jednog ni drugog, pa lupam na prazno, evo, govorim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinjavam se što insistiram na tome ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, on vam je dva puta konkretno rekao da se ne seća. Kako možete to onda da dovedete u pitanje tako što ćete ponovo da postavite isto pitanje?

SVEDOK LINDO: Ponovite ...

SUDIJA HANT: Gospodine, ne brinite vi ništa. Mora da postoji granica repetitivnom unakrsnom ispitivanju.

TUŽILAC GRUM: Odgovor ne odgovara pitanju.

SUDIJA HANT: Odgovara pitanju. Vi ste ga pitali: "Da li ste saznali o tome 1992. godine ili ste za to saznali neko vreme nakon što je gospodin Vasiljević uhapšen i optužen?" Odgovor je: "Ne sećam se ni toga." Znači, to odgovara na vaše pitanje. Vi ste ga, onda, ponovo pitali, u redovima 8 do desete strane, i on je rekao: "Rekao sam da se ne sećam ni jednog ni drugog. Ne sećam se ničega." I to je odgovor na vaše pitanje. U jednom trenutku dođe momenat kad više ne možete da mu postavljate ponovo isto pitanje. Možete da ga unakrsno ispitujete o njegovom odgovoru da se ne seća, ali ne možete da mu ponovo postavite isto pitanje. Nastavićemo ponovo u 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude. Želim da obavestim Sud da sam sa gospodinom Domazetom razgovarao o nalazu za rendgenskog specijalistu i da će to da bude poslato faksom.

SUDIJA HANT: Šta god da radite, uverite se, molim vas, da nećemo morati dugo da čekamo da dobijemo vaš odgovor.

TUŽILAC GRUM: Da, naravno.

SUDIJA HANT: Da li ste vi taj izveštaj koji ste dali gospodinu Domazetu, dostavili ili mi još uvek ne možemo da ga vidimo?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, nismo dobili prevod.

prevodioci: Transkript, gospodine Grum.

SUDIJA HANT: Da, na transkriptu nedostaje i nešto od onoga šta ste vi rekli. Ja sam čuo da ste vi o tome razgovarali sa gospodinom Domazetom i da ste rešili da dostavite kopije izveštaja o rendgenskim snimcima.

TUŽILAC GRUM: Da, tačno. Što se tiče izveštaja koji je pomenuo gospodin Domazet, u petak je dobijen drugi izveštaj koji smo mi dali u ponedeljak ujutru Odbrani. Možda nije momenat da se sada razgovara o rezultatima u tom izveštaju, ali gospodin Domazet zna koji su rezultati tog izveštaja i on može da ih iskoristi na način na koji mu odgovara. Ja ću sada svedoku da postavim nekoliko pitanja u vezi sa dokaznim predmetom D22, zbog toga što je to napisano rukom i zbog toga što je bilo nekakvih nesporazuma ranije u vezi sa tim dokumentom. Ja predlažem da koristimo kucani dokument, a ne onaj koji je pisan rukom, kako bismo izbegli nesporazume. Dakle, predlažem D22-1 ...

SUDIJA HANT: Znači, to je onaj dokument koji ima samo jedan niz brojeva?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Jeste li vi to videli, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

TUŽILAC GRUM: Ja mislim da niste, gospodine Domazet, zato što sam ja to napravio za vreme pauze za ručak.

ADVOKAT DOMAZET: Ja se izvinjavam. Da.

SUDIJA HANT: To će da bude dokazni predmet D22-1, pod pečatom. Hvala, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se sada ovaj dokument pokaže svedoku. Gospodine Lindo, zamoliću vas da pogledate dokazni predmet D22-1 i postaviću vam nekoliko pitanja u vezi sa tim ljudima, ali, molim vas da njihova imena ne spominjemo, već da o tim osobama govorite spominjući brojeve koji su napisani sa leve strane njihovih imena. Znači, da ne spominjete imena, već brojeve koji su

napisani tu. Da li razumete? Da li vi razumete na koji način treba da koristite ovaj dokument D22-1, gospodine Lindo? Vi ste odmahnuili glavom, znači da ne razumete. Daću vam primer. Da tu stoji broj 100 i da se osoba zove "Božo", mi ćemo tu osobu da zovemo kao osoba VGD-100, a nećemo da kažemo "Božo". Da li sada razumete kako to treba da se radi? Morate da nam kažete glasno vaš odgovor, da bi to moglo da uđe u zapisnik.

SUDIJA HANT: Ja mislim da bi bilo bolje da ja objasnim svedoku.

SVEDOK LINDO: VGD-20. Kažemo da je, šta sad kažem, 20? Ja ga ne znam, evo.

prevodioci: "VGD-20, ja ga ne znam," kaže svedok.

SUDIJA HANT: Nismo dobili prevod. I dalje nemamo prevod.

prevodioci: Da li čujete sa ovog mirofona?

TUŽILAC GRUM: Ja imam prevod.

SUDIJA HANT: Neko mi se umešao u kanal. Neko je dirao moj mikrofona. Dakle, svakako, ja mislim da je svedok sada razumeo, da ako želimo da govorimo o osobi VGD-20, da ćemo u tom slučaju da govorimo samo "osoba VGD-20", a da nećemo da kažemo kako se ta osoba zove. Da li sada razumete, gospodine?

SVEDOK LINDO: VGD-20, ne poznam. Dajem primer, je l' tako? Ako sam ovo što, na dnu, poč'o o'zdo. Ovo dolje, VG-21, ne znam. Ili treba oz'go, kako?

SUDIJA HANT: Ne, ne. Kada vas advokat bude nešto pitao, ako vi budete u odgovoru hteli da spomenete neku od tih osoba sa spiska, treba da kažete osoba sa brojem koji je pored njenog imena, a ne da kažete osoba ta i ta, razumete?

SVEDOK LINDO: Da. Da. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala, časní Sude. Gospodine Lindo, postaviću vam pitanje u vezi sa osobom VGD broj 7. Pogledajte, molim vas, broj 7 i recite mi da li vam je to ime poznato?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pogledajte sledeće ime, VGD-8, da li vam je to ime poznato?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pogledajte sada VGD-9, da li vam je to ime poznato?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne znam ni ovog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VGD-3?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A VGD-4?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Evo ga, samo, ne, ni ovoga, samo, mogu vam odmah reći, pogledao sam pažljivo. Poznajem ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... tako da me ne morate dalje pitati.

SUDIJA HANT: Da li je to jedina osoba sa tog spiska koju vi znate, gospodine? Nemojte samo, molim vas, da govorite imena, recite broj. Da li je to, znači, jedina osoba čije vi ime znate sa tog spiska?

SVEDOK LINDO: Da. Da. Da.

SUDIJA HANT: U redu, u redu. Mi ćemo na ovaj način da uštedimo malo vremena, a izbrisaćemo ime koje je spomenuto malopre.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Lindo, da li bi se moglo reći da je bilo ljudi čija su imena na ovom spisku, da su oni bili paravojnici? Dakle, da li bi se moglo reći da vi niste znali ko su paravojnici koji su delovali u Višegradu, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. To je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi niste znali ko su bili paravojnici?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, ja samo znam za Bijele orlove, da su došli, za njih sam znao. Imali su i na mene malo, maltretiranje, ko je nisam znao, nagaren čovek, pa sam tada upoznao da je, su Bijeli orlovi. I ne znam ko je, šta je, tako sam sazn'o, Bijeli orlovi. To samo znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što je Mitar Vasiljević prestao da dolazi u Prelovo, može li da se kaže da ste ga vi nakon toga retko vidali?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja sam vam rek'o malopre, da sam ja otišao za Blace, tada nisam izlazio kroz nekol'ko vremena, kažem kol'ko je to bilo prošlo vremena, čuo sam da je slomio nogu, da, ponav ... Ponovio sam jednom. A kol'ko je, ja dalje više nisam te vidio paravojske, niti je me, to moglo da bude tu, kod nas.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, od onog momenta kada je kuhinja premeštena u Blace i onog momenta kada ste videli gospodina Vasiljevića sa štakama i u gipsu, vi, znači, njega između ta dva događaja, niste ni jedanput videli, je li tako?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ne možete da nam kažete sa kim se gospodin Vasiljević u to vreme družio ili nije družio, je li tako?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sada nekoliko pitanja u vezi sa Prelovom. Dok ste vi bili u Prelovu, da li ste ikada dobili crvenu traku da nosite na ruci, na nadlaktici, da li vam je ikada iko dao neku crvenu traku?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne na ruci, kao ovde, nego ovde su imali na nekoj, ramenu, sad ne mogu da se setim, neke male, one, oznake, sad nije bitno koje, ne mogu se setim koje boje, male su one tračice, ovde na, svaki je to vojnik imao koji su išli na linije, raspoznavanje, a on je imao, imao ovu jednu ovde na, kako sam i rekao, da l' na lijevoj il' desnoj ruci, ne mogu se sjetiti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da porazgovaramo prvo o tome šta ste vi imali. Dakle, vi ste rekli da ste vi na remenima nosili nešto. Kako ste vi to pričvršćavali na uniformu koju ste nosili, jeste li to kačili nekom pribadačom?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kako je ko vezao, ovde na, na onim paletama, kako da vam kažem, mala to tračica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je, otprilike, bila dugačka ta tračica?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Neđe tako, kako se može svezati, ovaj, kako bi ti rek'o, desetak centi, to se veže, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da se ne sećate boje te tračice koju ste vi imali, da li se boja tih traka menjala s vremena na vreme?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da. Menjale se traka pod nji'ovim komandama, tamo odakle je to pretpostavljeno, to ja nisam, danas jedna, sutra druga, preksutra treća i tako to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi znate u čemu je bila svrha tih traka, čemu je to služilo?
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Služilo je radi oznaka, kao vojske, jedni, kako bi' vam rekao da ne bi druga vojska umešala se, da se zna da je to jedna Teritorijalna odbrana.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ljudi u vašoj grupi koji su pripremali hranu, nosili traku iste boje kao i oni koji su se borili na liniji fronta?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: E i to vam sad kažem, ne sećam se, da li su oni to'ko vodili računa da mi je menjamo, da li nisu, ja se ne sećam stvarno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kuvar, gospodin Vaso Vojinović, da li je on nosio takvu tračicu na epoletama?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi ikada videli gospodina Vojinovića da nosi crvenu traku na nadlaktici, znači odmah iznad lakta?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta je gospodin Vasiljević nosio?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nosio je traku, jednu ovako širu, crvena traka kao oznaka za Crveni krst, saniteta. To sam ja tako rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je iko u vašoj grupi nosio takvu crvenu traku na nadlaktici sa crvenim krstom?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne sa crvenim krstom kao što sam ja to naglasio. Za mene je Crveni krst crvena traka ovo, rek'o crvena, krst, a nosio nam je sa crvenim krstom, ovaj, saniteta, doktor. Tako da je bilo za mene Crveni krst, to oznaka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je gospodin Vasiljević to nosio svakog dana kada je išao na posao?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svom poslednjem odgovoru, hteo bih samo da proverimo da li je to jasno. Da li je na traci stvarno stajao crveni krst, na toj traci iznad nadlaktice?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: To sam ja vam rekao da sam tako rekao, Crveni krst, da služi crvena traka da bi označio da je to Crveni krst, od mene je to, tako da sam ja to. Crvena traka, Crveni krst, naveo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postaviću vam sledeće pitanje i zamoliću vas da odgovorite sa da ili ne. Da li je na toj traci bio crveni krst ili ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Zamoliću sada da se dokument 102-1 i 102-2, da se primerci ovih dokumenata pokažu svedoku. Za transkript kažem da je 102-1 engleska verzija dokumenta koji je originalno na BHS-u i taj dokument na

BHS-u je označen sa 102-2. Molim da se dokumenti takođe podele i članovima Pretresnog veća. Molim da se svedoku pokaže druga strana BHS dokumenta 102-2. Gospodine Lindo, zamoliću vas da se setite sada jula 2000. godine, da se vratite na jul 2000. godine. Da li ste vi gospodinu Tanaskoviću, koji je danas ovde u sudnici, dali izjavu u vezi sa onim šta ste videli u vezi sa određenim događajima u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vreme kada ste dali izjavu, vi ste znali da je gospodin Vasiljević uhapšen i da se vaša izjava može koristiti na ovom suđenju, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste tada želeli da budete onoliko iskreni koliko god je to moguće, sa gospodinom Tanaskovićem, zar ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste gospodinu Tanaskoviću rekli sve čega ste se mogli setiti u vezi sa događajima o kojima vas je pitao, zar ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas sada da pogledate poslednju liniju vaše izjave, odmah iznad datuma. Da li tu stoji: "Tvrđim da je tačno sve šta sam izjavio i voljan sam ovo da potvrdim pred Sudom." Pitam vas: da li je to napisano u izjavi koja je pred vama? Vidim da svedok gleda u ekran umesto u papir koji je pred njim. Molim vas da pogledate taj papir koji je pred vama, na stolu.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, da, da. Dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi taj dokument Tužilaštva 102-2 koji je ispred vas, da li taj dokument prepoznajete?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ovaj?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, taj dokument na koji ste stavili prst. Dakle, vi prepoznajete taj dokument?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to vaš potpis na dnu strane?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I pre nego što ste potpisali taj dokument, imali ste priliku da pročitate šta u njemu piše, je li tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, eto, sad i ovo se ne sećam da sam baš i ovo, sve od ... Ali znao sam šta sam, nešto što se sećam i rekao i tako sam, valjda i potpisao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to fotokopija izjave koju ste vi dali gospodinu Tanaskoviću u julu 2000. godine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Jeste.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, Tužilaštvo želi da ponudi dokumente 102-1 i 102-2 kao dokazne predmete.

SUDIJA HANT: Da li vi želite da kažete da tu postoje nekakve nedoslednosti u izjavi?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: U tom slučaju predlažem, kako ne bi bilo nesporazuma sa prevodom, da mu date da pročita delove iz BHS dokumenta a mi ćemo da dobijemo engleski prevod od prevodioca.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Bilo bi dobro kad bi i prevodioci dobili kopiju.

TUŽILAC GRUM: Oni je već imaju, časni Sude.

SUDIJA HANT: Uredu. Gospodine Domezet, da li vi imate nekakvih prigovora da se ovi dokumenti uvrste?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, vaša Visosti, ja nemam.

SUDIJA HANT: Jedino ono šta me brine je to što smo mi napravili čitav jedan sistem prilikom nedoslednosti u izjavama, tako da ne treba samo da budemo previše opterećeni time. Da li ćete vi da se pozovete samo na ono šta je nedosledno u tim izjavama ili ...

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude ...

SUDIJA HANT: Imate li nameru da iznesete tvrdnju da se tu ne radi o izjavama koje su zasnovane na informacijama iz druge ruke i da to ima nekakvu individualnu dokaznu vrednost?

TUŽILAC GRUM: To i ... Istovremeno i nudim to kao osnovu za opoziv. Gospodin Domazet i ja smo postigli sporazum koji je bio koristan mehanizam za uštedu vremena i koristili smo ga u svakom slučaju do sada. Mislimo da je u ovom slučaju pogodnije da se dokument iznese pred Sud kao takav.

SUDIJA HANT: Ja nisam siguran zbog čega to radite? Ne želim da se sada pojavi hrpa dokumenata čija je jedina svrha, kao što vi kažete, da osporite njegovo svedočenje.

TUŽILAC GRUM: Ne, ne, to nije jedina svrha, časni Sude i ja uveravam Sud ...

SUDIJA HANT: Ja ne vidim neku drugu.

TUŽILAC GRUM: Ne, ne, ja vas uveravam, časni Sude, da se neće raditi o hrpi dokumenata. Ja neću da pokušam da uvedem bilo koji drugi dokument do kraja ovog suđenja. Ja samo sada predlažem da se relevantni delovi izjave pročitaju. Mislim da za to neće biti potrebno puno vremena.

SUDIJA HANT: U redu. Pošto nema nikakvih prigovora, to će da bude dokazni predmet P102-1 i P102-2.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Lindo, zamoliću vas da pročitate drugi paragraf izjave. U engleskom tekstu rečenica počinje: "Negde u aprilu mesecu 1992. godine." Da li vi možete da nađete taj paragraf i da nam ga pročitate?

SUDIJA HANT: I to ne suviše brzo, kako bi prevodioci mogli da vas prate.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: "Negdje u aprilu mjesecu 1992. godine, nakon odlaska Užičkog korpusa sa ovog prostora, ja sam od strane nadležnog organa, znači, što sam rekao, Teritorijalnoj odbrani, bio mobilisan i određen, odnosno raspoređen da radim u kuhinji, koja je organizovana u Prelovu, blizu Višegrada, odnosno udaljena oko 20 kilometara od Višegrada, do, od Višegrada ... Ova kuhinja je organizovana odmah po odlasku Užičkog korpusa, jer je narod bio uznemiren, preplašen i nije imao hrane, pa je ova kuhinja organizovana da kol'ko-toliko pomogne u ishrani. Pored mene u kuhinji je radio Vaso Vojinović, Glišić Mitrašin, a bio je i Vasiljević Mitar kao i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... čijeg se," sam malopre rekao, "imena ne sećam. Vasiljević je brinuo oko čistoće kuhinje, hrane i slično. Odnosno, on je bio kao neki sanitetski inspektor, jer je inače imao na ruci traku sa oznakom Crvenog," to traka Crvenog krsta koji sam rekao, odnosno Crveni krst, kao da je služilo to, a ne da je imao Crveni krst. Ja sam i ovde nešto slično rekao, a ne da sam rekao da je imao Crveni krst, da je služio za mene traka ta širine pet-šest centimetara, kol'ko bila široka nisam to ... "Bio je u sivomaslinatovoj uniformi". To kako sam

rek'o, "Jugoslovenske narodne armije. Bio, bio je zadužen sa puškom, da li automatskom ili poluatomatskom, ja se zaista sada ne mogu sjetiti," kad sam dav'o tu izjavu. "Uglavnom, ovo oružje je rijetko nosio, ali znam da je bio zadužen sa njima kao i svi mi." Treba dalje?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne, to je dovoljno, gospodine. Možete li da nam kažete ko vam se prvi obratio da biste došli ovde da svedočite?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ko nam se prvi obratio?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Advokat.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koji advokat?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Radomir, kako, Tanasković.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pored te vaše izjave ovde, da li ste imali priliku da vidite i neku drugu izjavu, nečiju drugu izjavu u ovom Predmetu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Nisam znao ni o čemu se to, na kraju, radi, da li je to toliko bilo potrebno. Dao sam mu ono što sam znao o osobi i tako je to ošlo i stoji i, evo, opet sam došao dovdje da kažem ovo što sam, što to bilo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste imali priliku da vidite svedočenje gospodina Vasiljevića na ovom suđenju ili da pročitate zapisnik sa ovog suđenja?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, ja nemam televizije dole, ni, imaće, od sela mi ... Sada poručen sa tim, tom novom, kako kažemo, satelitska ta, nemamo, zaista nemam televizije, nit' pratim, radim, od jutra odem pa do uveče, dođem i tako, oko stoke brinem i to. Ovo sam došao, ovo što me, ovo zovete i tako sam, dajem ovu izjavu ovdena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na putu za Hag (Hague), gospodin Domazet nam je rekao da vam je jedna osoba koja radi u kafani na sarajevskom aerodromu, da vam je ta osoba pretila i da vas je optužila da ste vi u Višegradu počinili neke zločine, je li to tako?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne meni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, koga je ovaj konobar optužio da je počinio zločine?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nije ga ni optužio. Ovoga, sad što treba da dođe prethodno, nije ga optužio. Nego su oni prišli da piju kafu i samo što iz ... Iza ovoga što je tamo prišao i ovaj da, "poznaš li mog brata", kako se oni poznaju, jer ovaj u policiji, tako eto, što kažem, sam ja maloprije odma' rekao da ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... poznam što je radio u policiji, evo što sam i to rek'o, ne mogu da,

kažem da ne znam, kad sam radio u policiji ... On radio u policiji, znam ga. Samo njega sam izjavio to bio. A ovaj je radio isto u policiji, upravo ga taj dečko prepozn'o i tako ga nešto pitao, ja ne, nisam o tome da, požalili smo se vama, a šta su tamo dalje, to će doći na red i eto. O čemu je o tom pitanju, ja nisam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koga je taj mladić prepoznao?

ADVOKAT DOMAZET: Prigovor.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Bojim se da će pomenuti ime koje smo ovde zaštitili kao svedoka. Ja nemam ništa protiv da se izjasni svedok, ali da ...

SUDIJA HANT: Mi imamo dokument sa pseudonimima i svedok ga ima.

ADVOKAT DOMAZET: Ne. Gospodin Grum pita kome se na aerodromu u Sarajevu obratio taj konobar, a to lice je svedok ovde i treba tek da se pojavi i to sa zaštićenim identitetom, a to ovaj svedok ovde ne zna. Zato bih molio ili na privatnoj sednici ili da mu se pokaže ime i prezime i da se izjasni da li je to to lice.

SUDIJA HANT: Vi govorite o VGD-23, pretpostavljam?

ADVOKAT DOMAZET: Da. Časni Sude.

SUDIJA HANT: U redu. Da li možemo onda na komad papira da stavimo ime ove osobe? Radi se o svedoku broj 14 na spisku. Na žalost, iz našeg prethodnog iskustva, nisam siguran da li će svedok da shvati o čemu se radi, ali pokušaćemo. Da li želite direktno da rešite to pitanje uz pomoć pseudonima?

TUŽILAC GRUM: Naravno.

SUDIJA HANT: Zato što svedok onda može na listu papira da pročita o kome se radi.

TUŽILAC GRUM: U redu.

SUDIJA HANT: U redu. Molim vas da to pokažete svedoku. Radi se o vašim brojevima. Koji je, onda, vaš sledeći broj?

TUŽILAC GRUM: 105, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Jeste li videli komad papira, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: Radi se o dokaznom predmetu P105 i biće zapečaćen. Molim da poslužitelj taj dokument pokaže svedoku. Gospodine, tužilac će da vas pita u vezi sa osobom koju on naziva VGD-23, a ta osoba, njegovo ime piše na tom listu papira koji će da vam pokaže sudski poslužitelj. Molim vas, nemojte glasno da izgovorite to ime. Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li je to ime osobe koju je konobar prepoznao?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi bili prisutni...

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je konobar osoba iz Višegrada?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako znate, za šta je konobar optužio tu osobu koja je bila s vama?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nisam još u toku, zato što su oni, dalje to, išlo ovamo da se požali, dalje, ja nisam u sklopu tog čitavog događaja, jer su oni tamo bili za šankom, šta je to se sve dešavalo, ja i dalje do, ostalo da ja, ne mogu vam reći ništa o tome. Zato sam rekao malopre da će taj čovek doći ovde i taj će pojasnit' sve.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je gospodin VGD-23 za vreme ostatka vašeg putovanja vama ispričao za šta ga je optužio taj konobar?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, nismo mi imali vremena zato što smo otišli na stanicu za taj prevoz i tako da je to, sve smo, nismo mogli sjedati za jedan sto, imali smo po tri, četiri čoveka. Nas je došlo sedmoro i tako da smo, nismo u jednoj grupi za stolom sedili. Tako je avion, tako je transport sav i nismo o tome dilemisali. I tu je, najbolje da Domazet što kaže da se požalio i ja dalje ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Lindo, vama su garantovali, zar ne, pre nego što ste došli u Hag, da nećete biti uhapšeni dok ste ovde. Da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Niko meni nije ništa saopštavao niti ja se, o tom da razmišljam kao što i sad govorim. Kad neko nije kriv, ne bojim se ničega. Možete ... Da pitate.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali iznete su tvrdnje da ste vi tražili garanciju da nećete biti uhapšeni, da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam, gospodine Lindo. Ja nemam više pitanja za vas.

SUDIJA HANT: Dodatno ispitivanje? Izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Lindo, u jednom trenutku odgovarajući na pitanje gospodina Gruma o nekim paravojnim formacijama, rekli ste da ste jedino videli nekad neke koji su se zvali Beli orlovi, da ste imali sa njima neke probleme?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da. Da, to sam i rekao to što sam vidio i mene su došli preplašili, isto to u, naišli su, ja sam nosio JNA kapu koja je, koju sam nosio kapu JNA. Došli su nagareni, nisam znao ni ko je, šta je. Video je kapu na mene i ako kaže ako to ne izbrišem, onu petokraku, da će me legitimisati. Tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste zaključili po njihovom izgledu ili po dijalektu, govoru, da li su iz Višegrada ili iz Srbije?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Nisam ni to. Ne poznam i ne poznam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bio vaš jedini kontakt sa takvim ljudima?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U vašoj pismenoj izjavi koju ste dali gospodinu Tanaskoviću, koju ste malopre gledali i delimično čitali, ja vas molim da je pogledate. U pretposlednjem stavu, pogledajte da li tačno čitam, stoji: "Ja dobro poznajem Vasiljevića i tvrdim da on zaista nije bio pripadnik nikakve paravojske, a nije ni sklon nekim ubijanjima i slično. Koliko znam, to nije činio." Jesu li to vaše reči?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste. Nije nikakve, postojim i ovde dajem sve od sebe da kažem ako ... Garantujem da nisam u ovoj paravojsci, bio je sa mnom, kao što sam i rekao i garantujem za život, evo.

SUDIJA HANT: Naravno, to, u stvari, nije proizašlo iz unakrsnog ispitivanja i to onda može da pokaže gospodinu Grumu zašto mi onda ne uvodimo dokumente u dokazni materijal, ako to može da se izbegne.

prevodioci: Napomena prevodioca, "paravojna jedinica", ne "vojna jedinica". "Paravojna jedinica."

ADVOKAT DOMAZET: Moguće, vaša Visosti, ali mi se čini, u ispitivanju gospodina Gruma kada je gospodin Grum citirao i pitao svedoka upravo u vezi ovoga da odgovori sa da ili ne, svedok je odgovarajući sa "ne", u stvari, odgovorio "da", jer je rekao da nije pripadnik, on je odgovorio "ne," ispalo je da potvrđuje nešto drugo i bilo je vrlo nejasno meni, kad sam video u transkriptu to pitanje i odgovor. Zbog toga sam želeo da vidim da li je on ostao pri ovome kako je ovde rekao. Mogao sam i da ne citiram, već da ga jednostavno pitam. Obzirom ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ja cenim vaše objašnjenje. Nije uopšte bilo sumnje kad je svedok odgovorio, da je to upravo ono šta je i mislio, ali, ipak, uspeli ste da se izvučete s tim i to je sasvim u redu. Mi ne odbacujemo to svedočenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vaša Visosti. Gospodine Lindo, odgovarajući na pitanja u vezi poznavanja Mitra Vasiljevića i školovanja, rekli ste da ste četiri godine išli zajedno u školu. Da li sam to dobro razumeo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle toga više niste bili zajedno, takođe sam razumeo da ste rekli, pa vas molim da objasnite da li je to tačno i, ako jeste, zbog čega?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Vasiljević Mitar je, rekao sam maloprije, da je išao sa mnom do četiri razreda. On je imao mogu ... Bolju mogućnost. To je bila od fine porodice i išla mu škola, kao što vidite i danas da je završio ugostiteljsku. Meni nije išla škola, bio sam siromašan, tako da nisam imao uslova i ostao na čet'ri razreda. Tako da ja sam počeo i da se bavim malo seljačkim poslovima. Mitar je otišao u, kad je završio školu, otišao u grad i tako je gore oženio. Stek'o porodicu. Toliko dobro znam Mitra Vasiljevića k'o konobara što je radio, što nas je posluživao i da nikakvih više, nije bilo nikakvih problema.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li vi lično više od četiri razreda učili školi ili ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Dopunio sam je sa onom, kako se kaže sa onaj, vanredno polaganje, da bi dobio osam razreda.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Lindo, kada ste objašnjavali, odgovarali gospodinu Grumu u vezi radova koje ste obavljali u Prelovu, rekli ste, na neki način, da vam je Mitar Vasiljević bio pretpostavljeni i da ste od njega primali

određena uputstva ili naređenja. Da li je još nekom od tih lica on bio pretpostavljeni po tom istom osnovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Pa, sad vam rekoh, on je vodio, bio za mene glavni zato što sam ja bio sporedni radnik, da obezbedim sve i čistoća da bude tamo oko i da se očisti oko, da ne bi bilo nešto iza hrane, iza, on je, kažem, bio glavni za to njima u kuhinji. I naravno da je meni o čistoći, da ne bude blizu to suđe i tanjiri i tako neke oko saniteta toga. Za to je glavni bio za mene inspektor, ja sam ... U sklopu toga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste time hteli da kažete da je, što se tiče higijene i tih sanitarnih uslova, bio za vas merodavan?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da. To kažem upravo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Spominjali ste osobu pod prezimenom ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... kao osobu koja je nešto radila, kako ste rekli, oko kuhinje.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je ta osoba sa vama otišla i dalje u Blace, kada ste otišli?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je i ostala sa vama u Blacu i ukoliko jeste, da li možete da kažete koliko?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: On je ostao tamo u Blacama, ja sam bio prekomandovan. Kad smo nešto kol'ko vremena tamo bili, da sad ne pojašnjavam iz razloga kojih, za mene ... Ja sam naveo ovde da sam i ja lomio nogu. Za mene je to bilo teretno, pa sam i ja došao ovamo na straže, drž'o ovije, po Prelovu i okolini. Da ne pričam sad koje su opet drugi bili uslovi. Prekomandovan sam ja. Oni su ostali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prekomandovani ste kasnije iz Blaca?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A ova osoba ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... je ostao tamo?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da. Tako kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate koje je poslove on tamo obavljao?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: A to, kao ... Pa on ... Da je Vaso glavni, on pomoćnik, ovaj Mitrašin je suđe, ja drva i dolazak, odlazak i tako vodio, on je iz Blaca išao da nosi tamo hranu sa kombijem, tom istim što vozio ga Obren Vojinović. Sa nabavkom da je ostao, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, on je vozio u Blacu kombi kojim je ...
SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Vojin ... Ne, ne. Vojinović Obren je vozio, on je ostao da razvozi po terenu i da snabdijeva, on da donosi za kuhinju u Blace.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko kad kažete "on"?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: A? Ovaj ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da ne bi bilo nesporazuma. ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... je vozio kombi u Blacu i snabdevao, vozio hranu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Objasnite.

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... je prešao sa mnom u kuhinju, tamo radio je kao pomoćnik Vasi do najedno vrijeme kol'ko je poč'o da razvozi, taj ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... po, da ide po terenu tamo. Posle je iš'o sa onim Obrenom, istim da on bio glavni dobavljač iz Višegrada do u Blace, hranu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. A spomenuli ste malopre, upravo sada, Vojinović Obrena koji je u Prelovu vozio kombi i išao u nabavke?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: I u Prelovu je vozio Obren i u Blacama je preš'o u svoje, isto to mjesto gdje je tu, ali je sad u Blacama glavni je bio sad za odvoze na teren ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... a što je on preš'o u Blace i dalje vozio Obren i danas danle ga vozi Obren.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je, dakle, u Blacu, ova osoba ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... zamenio Mitra Vasiljevića u dužnostima koje je ovaj obavljao dok je bio sa vama?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Kako da su to radili, al' ko je, kako je naziv im'o sad ... Kakve su imali pretpostavke, ja znam da je iš'o i na teren i kad 'oće dvaput sedmično da vuču hranu, kako to se radilo, da l' je bio glavni vozač il'on, samo iš'o sa njim, taj ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, izvolite.

TUŽILAC GRUM: Imam prigovor na formu pitanja.

SUDIJA HANT: Pitanje, "Da li je on zamenio Vasiljevića ili," da. Moram da priznam da je značaj vašeg unakrsnog pitanja u vezi ... *(izbrisano po nalogu*

Pretnog veća) ... nešto što sam sad potpuno smetnuo sa uma i nije mi jasna njegova važnost, ali ako će zbog toga da se postave neka pitanja, mislim da se ipak ovde radi o sugestivnom pitanju, gospodine Domazet.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, to je apsolutno ključno pitanje u ovom suđenju i ako Sud želi, ja to mogu i da istaknem.

SUDIJA HANT: Da, ja sam siguran da ćete vi to da uradite u određenom trenutku, ali meni tada to nije bilo jasno. Međutim, ipak se radi o sugestivnom pitanju i na njega je dat odgovor. Ne znam da li sada može nešto da se uradi po tom pitanju, gospodine Grum. Vi niste uložili prigovor na vreme i dobar deo odgovora je već dat. Gospodine Domazet, ne znam kako možete da nastavljate sa time. Možete da mu postavite pitanje u nesugestivnom obliku, ali mislim da je vrednost ovog dokaza sada od male važnosti ili od male dokazne vrednosti, ako mogu tako da kažem.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, za razliku od gospodina Gruma, ja ne smatram da je ovo od neke ključne važnosti oko ovog ... (*izbrisano po nalogu Pretnog veća*) ... ali sam želeo da postavim pitanje s obzirom da tu osobu druga lica, pa ni sam Mitar Vasiljević, nije pominjao. Zbog toga sam i hteo da sa svedokom oko toga raščistim, jer to proizlazi iz pitanja gospodina Gruma. I iz odgovora sam shvatio da je on pomagao ovom Obrenu Vojinoviću, odnosno ono šta je radio Mitar Vasiljević. Možda je zbog toga moje pitanje koje sam uputio, moglo da se smatra i sugestivnim, ali i ...

SUDIJA HANT: Ako je pitanje njihovog srodstva ili njihovog odnosa važno, a gospodin Grum tvrdi da to jeste važno, ja onda nemam sumnje da se radi o sugestivnom pitanju. I vrednost koja se pripisuje odgovoru na takvo pitanje je jako mala. Ja vam predlažem da, možda možete da dobijete odgovor koji će da ima nekakvu vrednost, a to je odgovor koji neće da bude dat na sugestivno pitanje. Međutim sada je teško da nećete načina da to uradite. Problem je što je svedok počeo da odgovara pre nego što je gospodin Grum dobio prevod i mogao da uloži prigovor, tako da ja to prepuštam vama. Ako želite da pokušate da dobijete odgovor od svedoka koji ima neku dokaznu vrednost, možete to da pokušate, ali vas upozoravam da odgovoru koji je već dao ne može da se pripíše mnogo težine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Shvatam, vaša Visosti i ne insistiram na daljim pitanjima po ovome. Pitaću u vezi sa tim svedoka samo jedno. Da li je, dakle, ova osoba ... (*izbrisano po nalogu Pretnog veća*) ... bio od prvih dana, dakle i onda kada je Mitar Vasiljević bio u Prelovu ili ne?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Došao je neđe u sad ... Zadnjim danima. A kako je to bilo, ne znam, da je on prešao sa nama u, u Blace. Tako da je mog'o da se priključi i da radi u toj kuhinji, da nešto ... I da nastavi da prevozi hranu tamo, k'o što

sa onim Obrenom, da dijeli, da je tako što sam rekao, što ide za Višegrad, dolazio on i jeste da je nabavljao u Blacama. Koja im je, čija im je, inicijativa, ja, ne sećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Dikiću, samo jedno pitanje ... Izvinjavam se. Gospodine Lindo, samo jedno pitanje u vezi sa tim. Kada ste sada rekli: "Doš'o zadnjih dana," pre prelaza, dakle, pre nego što ste u Blace otišli, je li tako proizlazi iz odgovora?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I još jednom, poslednje pitanje vama, obzirom na neka pitanja koja se pojavljuju: da li posle svega ovoga šta ste nam rekli ostajete pri tvrdnji da je Mitar Vasiljević bio taj koji je bio sa vama u Prelovu sve do momenta kada je, kažete, posle 10 ili 15 dana prestao da dolazi?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Ja nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, želeo bi da mi bude dozvoljeno ...

SUDIJA HANT: Da li ćete vi to da radite za svakog svedoka koga ste unakrsno ispitali?

TUŽILAC GRUM: Pokrenuto je pitanje u dodatnom ispitivanju.

SUDIJA HANT: Koje?

TUŽILAC GRUM: Svedok je spomenuo da je slomio nogu u Blacama ...

SUDIJA HANT: On je govorio o svojoj slomljenoj nozi u unakrsnom ispitivanju.

TUŽILAC GRUM: Ali nije rekao da je to bilo u Blacama, časni Sude. On je uopšte spomenuo slomljenu nogu i onda bi bilo irelevantno da sam to uradio.

SUDIJA HANT: A zašto je to sada relevantno?

TUŽILAC GRUM: Želim da ga pitam kada je lečen i kada je slomio nogu.

SUDIJA HANT: Ja još uvek ne znam zašto je to relevantno.

TUŽILAC GRUM: Zavisno od njegovog odgovora, moglo bi da bude relevantno.

SVEDOK LINDO: Da. Da.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, on to nije spomenuo, nije spomenuo mesto gde je slomio nogu, niti je spomenuo određeno vreme u unakrsnom ispitivanju. Da li vi imate prigovor na to da tužilac postavlja nekakva pitanja?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ako gospodin Grum smatra da je važno da to pitanje postavi, ja zaista nemam ništa protiv da to pitanje postavi, naravno, ukoliko vi to dozvolite.

SUDIJA HANT: Nisam siguran da li to jeste ili nije odgovor. Ako vi kažete da nemate prigovor da on to uradi zato što gospodin Grum misim da je to važno, mi ćemo, naravno, da mu dozvolimo da to uradi. Međutim, ako mi moramo da o tome donosimo odluku, onda je to drugo pitanje i u tom slučaju ne znam.

ADVOKAT DOMAZET: Nemam prigovora, časni Sude.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Grum.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Lindo, možete li da nam kažete gde ste išli na lečenje, gde ste lečili svoju slomljenu nogu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja? To mene pitate?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Da li se sećate da li ste lečeni u bolnici i ako jeste, u kojoj bolnici?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ja sam sam rekao što sam maloprije rekao, da sam i ja lomio nogu. Ja sam nju slomio u firmi 1989. godine. Lečio sam se u Sarajevu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste slomili nogu u Blacu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne, nego sam rekao kad ste me pitali o Mitru kad je slomio, "ne znam," rek'o "i ja sam, znam kako je," reko' da ga nisam pit'o ... Lomio nogu "zato što sam i ja", rek'o, "lomio". Tako sam rekao da, da nema više šta da kažem, jer sam i ja lomio nogu, "znam kako je, da ga ne pitam", rek'o. To sam rekao. Ako ste me ... Da shvatite. Ništa ja, nisam ni očevidac, ni kad, đe, ni šta, nego sam pomenuo da, kad ste pitali jesam ja njemu priš'o da pitam kako je, šta je, đe je slomio nogu, ja, zato sam rekao da sam i ja lomio nogu, zato znam kako je, rek'o.

SUDIJA HANT: Ovo se pojavljuje na strani 85, ako to tražite.

SVEDOK LINDO: 1989. godine. 1989. godine.

SUDIJA HANT: Samo trenutak, gospodine, samo trenutak. Rekao je, u redu broj 12: "Ali ja sam, u stvari, slomio nogu kad sam stažario, kad sam bio na straži u Prelovu. To su bili drugi uslovi. Ja sam tamo prebačen." Pitanje: "Vi ste tamo prebačeni kasnije iz Blaca, da li je to tačno?" Odgovor: "Da." Da li na to mislite?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, časni Sude. Gospodine Lindo, sudija je upravo pročitao vaše svedočenje od pre nekoliko minuta. Da li jeste ili niste slomili nogu dok ste stražarili u Prelovu?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Ne. Ne. Nego sam rekao tako kad ste pitali "kad", gospodin sudija kad me pitao, kad sam mislio da li sam, njega, znam kad je slomio nogu. Zato sam ja rekao da ja ne znam kad je slomio, zato sam i ja lomio nogu 1989. godine, znam kako je slomiti nogu. To sam ja rekao. Jeste me ... Nisam je rekao da sam ni na straži, ni onde, ni onde na ... Tako sam ja rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Imam još jedno pitanje. Da je neko slomio nogu u Prelovu, da li bi ja bio u pravu kada bih rekao da je najbliža bolnica u koji bi mogli da ga odvedu, bila bolnica u Užicu, da li je to tačno?

SVEDOK LINDO – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Hvala vam.

SUDIJA HANT: Da li ima dodatnih pitanja u odnosu na ovu temu, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: U redu. Gospodine, hvala vam što ste došli ovde da svedočite. Vaše svedočenje je sada završeno, vi ste slobodni i možete da idete.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu sa dokumenta koji vam pokazuje sudski poslužitelj.

SVEDOK VOJINOVIĆ: Naočare. E, sad moram ovo smaći ...

SUDIJA HANT: Skinite mu slušalice.

SVEDOK VOJINOVIĆ: Ne može. Ne može, tako. 'Oću l' naglas da pročitam?

Sveč ... Svečano iz ... Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, a, cijelu istinu i ništa osim istine. 'Oću l' smaći ovo?

SUDIJA HANT: Gospodine, izvolite, sedite.

SVEDOK VOJINOVIĆ: Hvala.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Vojinoviću, dobar dan.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja bih molio da kažete vaše puno ime i prezime.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Vojinović Vasilije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite kada i gde ste rođeni?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Rođen sam u selu Blacama kod Višegrada 1935. godine, 24. aprila, tako kako sam, kako su mi roditelji to govorili. Na Uskrs taj, zato mi je ime Vasilije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja bi' morao da vas samo malo upozorim da pravite opet pauzu između mog pitanja i vašeg odgovora, zbog toga što prevodioci ne mogu da stignu da to prevedu. Ovo činim radi toga da nas ne bi predsednik Pretresnog veća upozoravao na to.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Razumijo sam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: E, pa niste, čim ste odmah odgovorili.

Recite nam gde sad živite i čime se bavite, šta ste po zanimanju?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam kuvar po zanimanju, a sad se nalazim na selu u Blacima kod Višegrada. Radim, u penziji sam i radim poljoprivredu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dakle, radili ste i ostvarili penziju kao kuvar?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A gde, u kom preduzeću?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Radio sam u Beogradu u "Žegrepu". "Žegrep", sarajevski, a OOUR beogradski.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Koliko ste radili u tom preduzeću?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Radio sam, radio sam 24 godine u toj firmi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da ste za te 24 godine živeli u Beogradu?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li ste dolazili, posećivali rodni kraj?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesam dolazio, pošto mi je porodica na selu. Djeca su u školi, žena mi je bila i majka dok je bila živa, na selu, pa sam dolazio. Nekad prođe mjesec i po, nekad mjesec dana, tako, kako sam kad mor'o da dođem radi posla.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dakle, dolazili ste mesečno, nekad mesečno i po, porodici?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da živite u selu Blace?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Sad, evo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A poznajete li gospodina Vasiljevića Mitra?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kako i odakle?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je iš'o u školu, dok je bio mlađi. Prolazio je iz svog sela pokraj moje kuće, na autobusku stanicu. Tako, dok nije završio školu, valjda osmoljetku.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, kako se to njegovo selo zove?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Njegovo se selo zove Đurevići.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Koliko je to selo, Đurevići, udaljeno od vašeg sela?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda jedno tri kilometra, tri i po, tako. Preko jednoga brda.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da ste vi poznavali tu porodicu, kompletnu, Vasiljevića?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Poznajem ih, pošto nismo daleko.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, odnosno, recite nam, jeste li vi služili vojni rok?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To je bivša Jugoslovenska narodna armija?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A gde ste služili?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Služio sam u Požarevcu šest meseci, posle sam o'š'o u Pirot, na bugarsku granicu, selo Topli Do, na karauli sam bio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: U vojsci, šta ste služili, koji "VES" ili rod vojske?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, sačekajte malo. Izvolite.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam pograničar.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li u vojsci bili kuvar?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam u vojsci kao graničar, pa sam posle otišao u Dimitrovgrad na kurs kuvarski i pekarski, pošto je potrebna bila pekara na karauli, daleko od grada, pa sam mor'o da završim i pekarski i kuvarski.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Malopre ste rekli da ste penzioner.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada ste penzionisani?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bogami se ne mogu sjetiti koje godine. Zaboravio sam, malo sam potrešen, pa, zaboravio sam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da vam postavim jedno drugo pitanje. Od kada ste stalno u Blacama, u svom selu, znači kada ste prestali da radite u Beogradu? Sačekajte, Vojinoviću, samo malo da stignu prevesti. Može.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u Blacama od 195 ... Od 1992. godine.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Nakon odlaska Užičkog korpusa bila je mobilizacija. Da li ste vi mobilisani i od strane koga?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, od Teret ... Te kako, ne mogu da kažem Teritorske te odbrane, Teritorijalne. Mobilisan kao kuvar.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gde ste raspoređeni?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: U Prelovo smo raspoređeni, u školsku zgradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Objasnite, šta je bilo u toj zgradi, školskoj?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bila je škola, osmoljetka.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Nisam mislio na to, nego šta je organizovano u toj školi gde ste vi raspoređeni?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: E, pa mi ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ma, sačekajte, Vojinoviću, sačekajte malo. Poslušajte ... Vidite ispred sebe tu i kad prestane, onda počnite pričati.

prevodioci: Monitor nije uključen.

SUDIJA HANT: Prebacite mu monitor na transkript.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo: šta je u toj školskoj zgradi, šta je organizovano gde ste vi raspoređeni? Može.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: U toj školskoj zgradi raspoređena je da bude kuhinja i bile su izbjeglice, velika je to prostorija. Ovi koji su izbjegli i nama su dali dvije prostorije, za magacin i za kuhinju.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ta kuhinja, kome je služila, mislim, za koga ste spremali tu hranu?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, sprem ...

SUDIJA HANT: Gospodine, da li imate problema sa odgovorima na pitanje?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam mislio da ne pogrešim, ovaj, mi smo spremali tu i hranu za vojsku, Teritar ... Teritr ... Teritorijalne te odbrane, ne mogu da izgovorim.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite nam, ko je sve radio u toj kuhinji?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Mene je pozvala Teritorijalna odbrana da idem kao kuvar, pošto sam bio i u vojsci kuvar. I radio je neki Mitrašin, čistio ovako, Glišić i Dragiša Lindo i on nam je pomag'o, čistio krug i donosio drva, pošto smo na

šporetima mi spremali, nismo imali ni sredstva nikak'a, i tako, čistili ono oko kuhinje, a ja sam ti u kuhinji spremao jela za linije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da bi bilo Pretresnom veću jasnije, šta to podrazumevate pod "linije"?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Mislim ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ma, sačekajte, Vojinoviću, molim vas.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Joj!

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Može sad.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: To ti je za vojsku Teritorijalne odbrane koja je na ratištu raspoređena. Da se kazani vuču, hrana ta koja se sprema, doručak, ručak, večeru smo slali i suvu nekad, tako, jer su daljine bile, preko planina.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Nabrojali ste Lindo Dragišu, Mitrašina, vi, je li još ko bio?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako nam je potrebno da čistimo krompir, 'vako, da se prebere pasulj, još nekoga nam daju 'vako da nam pomogne, koji su nesposobni za, da idu tamo na ratište, onda oni tako, daju i nama, prema potrebi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, ko je bio šef te kuhinje?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja kad sam doš'o, onda nas je Mitar Vasiljević raspoređiv'o šta ćemo raditi i kol'ko gde da se šalje kazana i brojno stanje vojske.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Opisali ste šta je zadatak svakog od ovih što ste nabrojali. Šta je radio gospodin Vasiljević?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: On je radio, nabavlj'o ovako hranu i kol'ko treba, te kazane dok, pošto to nesređena kuhinja bila, te kol'ko nam treba tamo kazana, hrane, jer nije to bilo neki odjel uspreman i čist i tako, ovaj, bio je s nama, iš'o je nekad i na teren sa tom vojskom, pomag'o tamo, jedno vrijeme dok je bio s nama.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je nabavljao hranu. Recite, kako i na koji način?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je iš ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sačekajte. Možemo.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ode u grad, gore je Teritorijalna odbrana, kol ... Šta su imali, to su nam slali tu hranu, nekad kupus, nekad pasulj, nekad

makarone, nekad nešto, tako je dovlačio. Ta je situacija tada bila iznenadna i što smo imali to smo i to nam je dovlačio i to sam i sprem'o i tako.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Čime se i na koji način dovozila ta hrana iz, kako kažete, iz Višegrada ili odakle, ne znam, dovozila se. Čime se dovozila?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, iz "Šumarstva" ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ma, sačekajte, Vasiljeviću, Vojinoviću, pobogu. Pa, imate, gledajte pred sobom tu to. Možete sad.

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Dalo nam je "Šumarstvo" neki kombi, tako su, ovaj, vukli tu hranu i taj je kombi vuk'o i kad spremimo to jelo, on je to vuk'o po terenu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li je i taj kombi koji pominjete bio mobilisan?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, dok je vuk'o hranu mora da je bido ... bilisan, a mob, de, ovaj, mobilisan i nosio je oznaku "po naređenju", nekad crvenu, nekad zelenu kad idu po terenu. Mijenjali su.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Objasnite, o kakvoj se to oznaci radi?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta da vam ... Da vam kažem, ovaj, to valjda po nekoj vojnoj tajni, o kakvom, da se ne bi sve u jednome tome išlo ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Vojinoviću, je li vi poznajete vozača ovoga kombija?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: O kome se radi?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: O Vojinović Obrenu, on je u "Šumarstvu" radio, to je kombi iz "Šumarstva".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Malopre ste objasnili šta je bio zadatak i šta je radio gospodin Vasiljević u toj kuhinji. Između ostalog ste naveli da je nabavljao hranu, je li to taj kombi, je li to taj vozač sa kojim je to rađeno?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Bio je još jedan kombi pa jesu vukli, jedan na jednu stranu, drugi na drugu stranu, nisi mogli da stižu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ovde konkretno govorimo o kombiju sa kojim su dopremane namirnice, hrana iz Teritorijalne odbrane, kako vi kažete. O kome se sada kombiju radi? Je li ovaj što je vozio Vojinović koji ste malopre pomenuli ili neki drugi?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, nekad je vozio ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... preziva se.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Šta je vozio ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, isto kao i ovaj ... Vozio je kao i ovaj namirnice, ja sam bio obavezan u kuhinji, ja sam slabo izlazio, ne poznajem ništa šta je se radilo, ko je van oko kuhinje vod'o, jer ja nisam mog'o od kazana se odmaći, drva su sirova, teško je spremiti hranu i odgovarao sam da bude skuvano, da ljudi koji su po cijelu noć, po ceo dan u planini u čudima i tako, da ja nisam imao nikoga ni videti, ni čuti, ni razgovarati sa kime, nego tako sam bio svezan kod tih šporeta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Vojinoviću, ko je vozio hranu kad je kuhinja bila u Blacama?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Kad je kuhinja bila u Blacama, vozio je hranu ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Malopre ste rekli da je gospodin Vasiljević bio taj koji je vas rasporedio, vas konkretno kao kuvara. Recite, da li ste vi bili zaduženi sa nekim oružjem i kojim?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: E, meni su, ja sam tražio iz Teritorijalne odbrane da mi se da neko oružje, pošto sam sedam kilometara putov'o, s vremena na vreme, po noći, kući. Žena mi je sama, ratno stanje, čuju se svaki zvuci, nije bilo ništa, ovaj, sigurno, pa sam mor'o ići da je obilazim i dali su mi tuj, te sam se služio so tijekom, nosio sam to oružje, ali sreća je nikad nisam imao problema, jer sam putov'o i noći, sedam je kilometara, sve preko šume do moje kuće.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Vojinoviću, ja bih vas zamolio da odgovarate na pitanja, konkretno ona koja vam postavim. Moje pitanje je sledeće: kojim naoružanjem ste bili zaduženi i od koga ste dobili to naoružanje?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam dobio automat od Teritorijalne odbrane, donijo mi jedan vojnik u kuhinju, ja sam tražio da mi se donese pošto tako putujem po noći, stra' je me bilo, ne smem da idem golije' ruku preko planina kući.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A recite, koliko često ste odlazili iz te kuhinje kući?

SVEDOK VOJINOVIĆ – ODGOVOR: Pa, svaku drugu večer odem pošto mi žena sama ostaje u kući, stra' je bilo da, ovaj, a vrać'o sam se od kuće u 3.00, 3.30, tako da stignem da spremam 'ranu.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću, 16.00 je. Povlačimo se do sutra u 9.30.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje